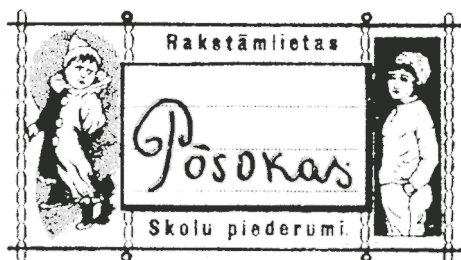

Feimaņu draudzis pōsokys

Feimaņu i Sylajāņu pogostūs pīrakstāja
Ontons Kokaļs

1926-1927

19. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

Dzeivōja tāvs, mōtá i jīm beja trejs dāly. Divi nu jīm beja gudri, a trešīs muļkeiṣ. Nūmyra jīm mōtá i tāvs pajāmá sīvu — rogonu. Rogona bārnuš nairádzāja i sacāja iz veiru, lai tys jūs vad iz mežu. A tāvam beja žāl sovu bārnu, jys maloṣ sīvai, ka nav laika. A rogonu nasōka dūt jam ni apgierba, ni maizis par tū, ka jys navad bārnu iz mežu. Veceišam gon beja žāl bārnu, a nikō darāt, jys sacāja iz dālym: "Nu, dieleni, īsim iz mežu molkys cierṣt, redzit, ka nav molkys ai kū vōrāt āṣt!" Dāly, nikō nazynōdami par rogonys nūdūmim, paklausāja tāva i aizgōja jam leidza. Nūgōjuši iz mežu sōka grīzṣt molku. Tāvs sacāja iz dālym, "Jiuṣ, dieleni, grīzīt, a as aizīšu ūgu palasāt, maṣ brīsmeiḡi gribīs dzárt". Tāvs kai gōja, tai i aizgōja, dāly gaida, gaida, a tāva kai nav, tai nav. Gōja maktlātu, gōja, gōja, a tāva naatroda. Satymsa nakṣ, a tāva ni viestṣ. Īdami aizamaļdāja i nūdūmōja gulāt par nakti mežā. Reitā agri jau soka meklāt meža molys, a kas tū dūṣ, mežam nav ni molys, ni gola. Īt, īt, daīt pi kaidys ustabenis, kura grīzās iz gailá kōjis, a vysa ustabená nu kampetkom i jumts nu pernīkim. Dagōjuši jī sōk āṣt. Tá izskrīn rogonu i klīdz: "Ak jiuṣ syvāni, ustobu jauksit! Ájtá ustobā, lai as jiuṣ spīžu zam ceplá!" Jī vysy paklausa i sadzan rogonu jūs zam ceplá. Rogona pavielej sovom maitom, lai jūs baroj. Jōs baroj, baroj ai vysaidim peirāḡim, lai tik "syvāni" bṣtu tuklōki. Pec nedelis rogonu soka, lai vīns izbōž pierstu, lai zynōṣ, voi "syvāni" tukly, a muļkeiṣ izbūž kauleni, kuru tys atroda zam ceplá. Rogona pazaver, ka "syvāni" kūdi, i līk barōṣ vāļ vīnu nedeli. Maitys baroj baroj ai vysaidim

peirāgim i kampetkom, lai tik tuklōki. Pec nedelis barōšonys rogonā līk vāļ izbōžt pierst, a muļkeitš otkon izbōž kauļenus. Rogonā līk vāļ nedeli barōt. Maitys baroj, kai tik varādamys, lai nūbarōt, jo rogonā beja saciejusā, ka pec itōs nedelis jūs cāpš, lai jī b̄ytu kaidi gryb. Pec nedelis barōšonys rogonā pasoka jaunōkai maitai, lai vīnu izcap. Jaunōkō rogonys maita nūkurynoju cepli korstu, korstu, ka guņš viņ laists, ka tīm zam ceplā siežūt ausš dag nu korstuma, i soka, lai vīns lein ōrā. Izlein nu zam ceplā duracens̄. Rogonys maita izlīk iz pōrta dzeļža rateņus i soka, lai duracens̄ sāstās iz tūs. Duracens̄ atsasāst gon, bet izplieš rūkys i kōjis tai, ka rogonys maita navar jō īstumt ceplī. Rogonys maita soka, lai jys saraun rūkys i kōjis, a duracens̄ soka, lai jei parōda, kai sāstīs. Rogonys maita atsasāst, sazakorčej, a duracens̄ gryuž tū ceplī, aizsaun cepli ai zaščolku i patš zam ceplā. Rogonys maita prosōs, prosōs, jei soka, lai izlaiž jū tik nu zam ceplā, šei vysus izlaisškūtā. A duracens̄ par izlaisšonu i nadūmōja. Atskrīn rogonā, paūšņoj paūšņoj, ka gotova. Attaisāja cepli, izvyļka cepeti, gaidāja gaidāja, a maitys kai nav, tai nav. Pagaidāja pagaidāja i teicā: "Lai skrīn kucā, apāssim mās i vīnys!" i izlykusā cepeti iz golda sōka āšt sovu jaunōkū maitu. Ūtrā dīnā līk vydyskijai maitai, lai izcap ūtru syvānu. Vydyskō maita nūkurynoju veļ korstōku cepli i līk vīnam izleis̄t nu zam ceplā. Izlein otkon duracens̄. Vydyskō maita līk duracenam̄ guļtis iz ratenim, saceidama, ka šei tevi pavyzynōškūt. Duracens̄ atsagulst, izplieš rūkys i kōjis i sād. Rogonys maita soka, lai tys saraun rūkys i kōjis, a duracens̄ soka, lai jei parōda, kai guļtis. Rogonys maita atsagulst, sazakorčej i guļ. Duracens̄ gryuž

rateņus ceplī, cepli aizsaun i patš zam ceplá. Rogonys máita lyudzās, lyudzās, a vyss veļteigi. Jei apsūla jūs izlaisť vysus, lai tik izlaiž nu ceplá, a tī i nadūmoj par izlaisšonu.

Atskrīn rogona nu rudzu pļaušonys ai sovu vacōkū máitu, paūšņoj, paūšņoj, ka galá gotova, izvalk nu ceplá cepeci, gaida, gaida vydyskōs máitys, saceidama: "Ā, tei kucá otkon kaut kur nūskriejusá" i sōc divejōs āšť sovu vydyskū máitu.

Trešā dīnā līk vacōkijai máitai, lai izcap pādejū syvānu, a poša aizīt rudzu pļauť. Vacōkō máita nūkurynoť cepli tik korstu, ka zam ceplá siežūt sōka moti dágť. Rogonys máita pascāja, lai lein pādejīs syvāns ōrā. Izleida otkon tys patš duracensš.

Rogona līk tam sāstīs iz rateņu saceidama, ka šei pavyzynōškūt. Duracensš atsasāst, izplieš rūkys, kōjis i sād. Rogonys máita soka, lai tys saraun kōjis i rūkys, a duracensš atsoka, lai jei paroda, kai sāstīs. Rogonys máita atsasāst, sazakorčej, a duracensš pa tū laiku īgryuž jū ceplī i patš zam ceplá. Tei, ceplī dagdama, prosōs, prosōs, a tī, zam ceplá sādādami, i nadūmoj par izlaisšonu. Atīt rogona nu rudzu pļaušonys, paūšņoj paūšņoj, ka galá gotova.

Pagaidāja, pagaidāja máitys, bet rādzādama, ka máita naatīt, pasaciejusá: "Lai skraida kucá, apiesšu as i vīna." Izvylka cepeci i sōka āšť. Kod vysa galá beja apāsta, palyka tik mozīs pierstenš. Rogona iz tō īraudzāja gradzynu. Pōrzabeida īraudziejusá, ka tys gradzyns — jōs vacōkōs máitys gradzyns. "Leinit ōrā nu zam ceplá as jiuš vysus izcepšu!!" klīdzá rogona. Nūkurynōja brīsmeig korstu cepli, ka gunš viņ laistājās i lyka vīnam sāstīs iz ratenim. Pyrmīs atsasāda duracensš, izplātá

rūkys i kōjis i sād. Rogona sōka klīgt, lai jys saraun rūkys i kōjis, a duracens š sacāja, lai jei parōda, kai sātīs. Rogona atsaāda, sazakorčāja, a duracens gryudā jū ceplī, cepli aizčolkōja. Rogona klīdzā, klīdzā, prasāja, prasāja, lai izlaiž ōrā, apsūleidama jūs pošus izlaišt i vļ daudz monta dūt leidza. A duracens i jō brōli par izlaisšonu i nadūmōja. Kod rogona beja izcapusā, gudrī brōli sōka lasāt montu, aplanāja vysu, kū tik acš rādzāja. Kod gudrī brōli jau gribāja iť prūjom, duracenam īgōja prōtā rogona. Jys apturāja brōļus, saceidams, ka vajaga pajimt rogonu. Brōli sacāja, "Ei tu, duraks, kū tu ai jū dareiš?" a duracens tik klīdz, ka: "Jimsim rogonu leidza, jimsim rogonu leidza!" i duracens izvylka rogonu nu ceplā, lyka par placim i aiznāsā. Gōja, gōja jī vysu dīnu, satymša. Tymss, a iz mōjom celā navarāja atrast. Nūdūmōja jī gulāt, a kur gulāt — iz zāmis nav labi, meža vydā var apast vylki. Nūdūmōja kōpt āglī. Kai dūmōts, tai dareits, sakōpā āglī i sād. Verās, ka atīt razboinīki. Jī pōrzabeida, a nikō darāt — jōsād.

Tā razboinīki sagōja kai ŗaizā zam tōs āglis, kur jī sād, sakiura guņ i vard putru. Tā duracenam īzagryb meizt, jys vaicoj nu brōļu: "Kur maņ izameizt?" Brōli soka, lai meizna capurī voi kārmanā, a duracens atbiļd: "Kai to as staigōšu ai slāpnu kārmanu voi capuri." i raun meizt razboinīku kotlā. Razboinīki rādz, ka tak lasis, soka, ka Dīva rosa kreit. Pec nagara laika duracenam īzagryb dieršt. Jys vaicoj nu brōļu: "Kur maņ dieršt?" Brōli soka, ka lai diersna capurī voi kārmanā. Duracens padūmoj, padūmoj: "Ka dieršt, to dieršt, a kai to bjš, ka kārmanš smirdās?" i raun dieršt razboinīku kotlā. Tī, rādzādami, ka nu āglis nazkas kreit, soka: "O! Jau āglā

sasyļa, ka sōka cīerkūži krist.” Pec nagara laika duracēš otkon vaicoj nu brōļu: "Kū maņ darāt ai tū rogonu, as jau pavysam pīkusu turādams, laiššu zámī.” A brōļš atbiļdāja: "Turi, ka pajiemi, máš sacājam, ka najam!” Duracēš tur, tur, tod vysā pīkusš palaiž rogonu nu rūkom. Rogona nūskrāja iz leju pa áglis zorim brakšādama viņ i ikryta razboinīku kotlā. Razboinīki pōrzabeidusi aizskrāja prūjom, pamasdami kotlu ai vysu putru i daudz naudys. Vysi trejs brōli nūkōpá zámī, salasāja vysu naudu i laimeigi aizgōja iz mōjom. Pa tū laiku rogonu beja nūmyrusá, palicš vīns patš tāvs. Jys, īraudziejš dālus, aizaprīcōja, ka jī tik bogoti i dzeivōja kūpā ai dālym laimeigi.

20. PŌSOKA PAR DZEDU, BABU I JŪS VUŠKEŅOM

Dzeivōja dzeds i baba, jīm beja trejs vuškenis, vīna Strupasteitá, ūtra Kaukená, treša Kāveitá. Dzeivōja jī laimeigi, beja jīm i pōrtykys, i apvolka, a tá atgōja nalaimá, sōka da jīm staigōt vylks. Reitā agri atīt vylks, sāstās iz sliķšnā i gaudoj: "Dzeivoj dzeds ai babu, pi jīm ir trejs vuškenis: Strupasteitá, Kaukená, Kāveitá, gau, gau dzeivoj dzeds ai babu pi jīm ir trejs vuškenis: Strupasteitá, Kaukená, Kāveitá” Baba soka iz dzeda: "Áj, dzeden, atdūd jam Strupasteit, lai jys īt pacel, gon mýš býš i diveju vuškeņu.” Dzeds atdūd vuškeni i dzeivoj tōļōk ai divom vuškeņom Káukeni i Kāveiti.

Vylks aiznas Strupasteiti, apād i ūtrā dīnā īt otkon da dzeda pec vuškenis. Atīt, sāstās iz slīkšná, pōrkar ásti par slīkšni i gaudoj: "Gau, gau dzeivoj dzeds ai bab, jīm ir divi vuškenis: Káukená i Kāveitá, gau, gau dzeivoj dzeds ai bab, jīm ir divi vuškenis: Káukená i Kāveitá." Baba soka iz dzedu: "Áj, dzedeņ, atdūd jam Káukeņ, cytaiž jys mýš pošus apāsš." Dzeds pajem Káukeņ i atdūd vylkam. Vylks aiznas Káukeņ par pūrim, par kolnim iz mežu, bet apiedš vuškeni jys īt otkon da dzeda pec vuškenis. Atīt atsasāst iz slīkšná, pōrkar ásti par slīkšni i gaudoj: "gau, gau dzeivoj dzeds ai babu, jīm ir vīna vuškená Kāveitá, gau, gau dzeivoj dzeds ai bab, jīm ir vīna vuškená Kāveitá." Baba soka iz dzedu: "Dzedeņ, áj, atdūd jam pādejū vuškeņ, dzeivōsim vīni poši." Vylks aiznásá vuškeņu iz mežu, bet apiedš gōja otkon da dzeda ustabenái, sādās iz slīkšná i gaudoj: "gau, gau dzeivoj dzeds ai bab ceplī aiz žogor kiulá, gau, gau dzeivoj dzeds ai bab ceplī aiz žogor kiuli" Baba soka iz dzeda, "Leiņ, dzedeņ, ōrā, áj, lai vylks jem tevi, cytaiž jys mýš obus apāsš!" Dzeds paklausa babys, izlein nu ceplá, gulstās iz slīkšná. Vylks sačer dzedu puškōrteņ i aiznas iz mežu. Baba ībōž ceplī žogor kiuli i sād. Ūtrā dīnā atīt vylks, sāstās iz slīkšná i gaudoj: "gau, gau dzeivoj baba ceplī aiz žogor kiulá, gau, gau dzeivoj baba ceplī aiz žogor kiulá." A baba vys nalein nu ceplá ōrā. Tod vylks nūgaudoj veļ řaizi i lein patš ceplī, izvalk babu nu ceplá ōrā i aiznas iz mežu.

21. PŌSOKA PAR VALNYM

Vīns puisš nūgōjš iz večerinku. Tys bejš kūču dīnys vokorā. Pa večerinku vyss gōja labi, a kod gōja iz mōjom, tod pi jō pīzasyta vāļ vīns draugs. Jī gōja divūs pa taidu lobu ceļu, ka nikod tō taida nabeja, jo vysu laiku beja snidzš snīgs. Gōja, gōja, tá tys puisš pazaver atpakaļ, rādž, ka draugs ir pazudš. Jys īt, īt vīns patš, rādž iz celá lelu domu, kura tymā vītā nikod nav bejš. Jys pazaver, pazaver i īit vydā. Vydā īgōjš, jys rādž, ka tī lela večerinka. Jys ari soka doncōt. Doncōdamam jam tyka korst, jys dagōja pi ručīnīka i nūslaucēja svīdrus nu vīnys pusis vaiga. Kai tik jys nūzaslauka, tai ai tū aci, kurū vaiga pusi beja nūslauciejš, rādž valnus.

Jys, nikō nasciejš, i pa durovom ōrā, da dreīžōk iz mōjom. Pec tō gadiejuma jys ai tū aci varāja rādžāt valnus. Ŗaizi jys nūgōjš iz bazneicu rādžāja, kai valns roksta iz ōdys tūs cylvākus, kuri skotōs atpakaļ. Vīnu Ŗaizi jys beja lyugts iz kōzom vīsūs. Tī jys rādžāja, kai valny kārdynoj ļaudš, lai tī sazakautu. Tá saimineica násá kōpustus, a vīns valns pazamuja jai zam kōju i jei izlāja kōpustus vīnam gostam iz kažuka, tys sōka lomōtīs, klīgt, paņ kautīs, a valns par tū tai i doncoj. Tá tys puisš pakrota iz valnu ai pierstu, valns tivleņ i klōt, sōc vaicōt: "Kai tu mani redzi?" Puisš, nikō nadūmōdams, vysu izstōsta. Tod valns podmerkavōja, podmerkavōja i izdyurá jam aci. Nu tō laika tys otkon navarāja valnu rādžāt.

Vīnam tāvam beja trejs dāly. Pi tāva dzeivojūt, tī beja labi pōrtykuši, a kod nūmyra tāvs, tod jī, dorba naatrosdami, nūdūmōja īt pi valna par kolpim. Valns pījāmá jūs par kolpim ai nūrunu: ka kurs nu jīm — kolps voi valns sazadusmōš, tam izgrīzš trejs slūksnis iz mugorys. Sōkumā sovū laimi izmieginōja vacōkīs dāls. Pyrmōs dīnys vokorā valns pīvōrāja gordys putrys. A tá, par nalaimi, mozīs valnāns prosōs ōrā. Vacōkīs dāls iznas jū ōrā. A valnāns sād i skaita zvaigznis, gaisā vārdamīs. Kolps gaida, gaida, tod sazadusmoj, pajem valnānu i īnas ustobā. Vacīs valns vaicoj nu sova kolpa: "Voi tu esi iz mani dusmeigs?" Kolps atbiļd: "Najau to naasu, cikom as beju ōrā izādá vysu putru". Tod valns giun nāzi i izgrīž jam iz mugorys trejs slūksnis. Niu vacōkīs dāls īt raudōdams iz sātu. Tagad īt par kolpu vydyskīs brōlš. Pyrmijā i dīnā valns soka kolpam pīvōrāt vysgordōkys putrys. Kod vakarinis jau beja gotovys, i vysī sōka āst vakarinis, mozīs valnāns prosōs ōrā. Valns soka kolpam, lai iznas bārnu ōrā. Kolps iznas valnānu ōrā, a valnāns verās dabasūs i skaita zvaigznis. Kolps gaida, gaida, aizadusmoj, sagiun jū i īnas ustobā. Vacīs valns vaicoj nu kolpa: "Voi tu esi iz mani dusmeigs?" Kolps dusmīs soka : "Kai to nabyš dusmeigs, ka atstōja bez vakariņom". Tod valns giun nāzi i izgrīž jam trejs slūksnis par mugoru. Vydyskīs brōlš aizīt iz sātu klīgdams i raudōdams. Tagad muļkeitš pazasmej par sovīm brōlim i aizīt patš par kolpu pi valna. Valns pajem jū par kolpu ai nūrunu, ka kurs sazadusmōš, tys grīzš ai nāzi trejs slūksnis par mugoru, a Jōnš par vysu tik pazasmej. Pyrmijā

dīnys vokorā valns pasoka pīvōrēt̄ vysgordōkys putrys. Kod vysī sōc vakariņōt̄, mozīs valnāns sōc prasātīs ōrā. Valns pasoka kolpam. Jōņš pajem valnānu i iznas ōrā, a valnāns sād̄ i, vārdamīs gaisā, skaita zvaigznis. Bet Jōņš nadora tō, kō darāja brōli, jys giun valnānu ai rūkom aiz vīnys kojis, ūtru palik zam kōjis i pōrplieš valnānu pa pusái. Īnásá ustobā i īsvídá ustobā, i vaicoj: "Kungs, voi tu iz mani esi dusmeigs?" Valns treisādams klīdz: "Naasu ni druskys dusmeigs." Valns, rádžādams, ka kolps ir nauzvarams, nūdūmōja brauk̄t̄ pec padūma pi sova radinīka. Aizbraukdams pascāja Jōnám izmozgōt̄ bārnus i nūvad da jīm: Valny nūbrauc, palik mōjōs bārni i kolps. Jōņš nu pošā reita sōc mozgōt̄ bārnus. Bet kai malni, tai malni. Tod jys aizadusmoj, pīvōrej vardūša iudiná, samat bārnus kotlā. Jōņš izvalk valnānus nu kotla i, par breinumu, valnāni beja bolti. Muļkeiņš salik valnānus diļžanā i brauc da saiminīkim. Valny, īraudziejuši nadzeivus bārnus, pōrzabeida, a tūmār, ka muļkeiņš vaicōja: "Saiminīks, voi tu naasi iz mani dusmeigs?" atbiļdāja: "Jōneiņ, naasu ni druskys dusmeigs".

Valny, rádžādami, ka jīm draud̄ brīsmá, nūdūmōja bāgt̄. Sīva sōka cápt̄ plōciņus, valns násá aiz kolna i bārā maisā. A Jōņš, rádžādams, ka saiminīks cap plōciņus, a mōjōs paņ āšt̄ nav kō, gōja meklāt̄ plōciņu. Natōļ aiz kolna jys īraudzāja lelu maisu. Izsāļš, sōka āšt̄ plōciņus. Pec nagara laika maiss beja tukšs. Jōņš īlein maisā i gaida, cikom saiminīks atīš pec maisa. Pec nagara laika atīt valns ai sovu sīvu, pajem maisu i mīdz paceļ. A muļkeiņš maisā sādādams sōc klīgt̄: "Pagaidot, pagaidot!" Valny sōc skrīt̄ vāļ ōtrōk. Jōņš pagaida, pagaida i sōc

klīgt "Pagaidot, pagaidot, pagaidot!" Valny sajem pādejūs spākus i skrīn tōļōk. Bet golu golā pīkusuši nūdūmoj atsapyust. Atraisa maisu, bet par breinumu plōciņu vītā atrūn Jōni. Valns pōrzabēidīs soka: "Jōneit, i tu tá?" "Kai to, kur saiminīks, tī i as," atbiļd, muļkeitš.

Valns nūdūmōja muļkeiti īgryušt jjurā. Valns atsagula car pošu molu, a muļkeitš car jyuru i gulāja. Valns prozamūdš gryudá kolpu jyurā, a Jōnš beja atsagulīs aiz valna i valns kolpa vītā beja īgryudš jyurā sovu sīvu. Valns pōrzabēidīs vaicōja: "Jōneit, i tu tá?" A muļkeitš atbiļd: "Kai to, kur saiminīks, tī i as."

Valns, nazynōdams kō darāt, lācá jyurā i nūsleika. A muļkeitš pajāmá vysu montu i aizgōja iz sātu.

62. PŌSOKA PAR VALNĪNI

Senejūs laikūs dzeivōja vīna sīvītá, jei beja ļūti zajadla iz dorbu, jei sādāja caurom naktim pi ratená i sprādá lynus. Saimis jai nikaidys nabeja: ni bārnu, ni veira, ni mōsu. Atgōja kūču dīnys vokors; vysī dzeraunis ļaudš pabēidzá dorbus i aizgōja gulāt, a jei vys spriež i spriež. Ap pušnakti atīt da jai susedka, tei šū-tū parunōja, parunōja, i īdama pacel, vaicōja nu spriediejis: "Voi tu nagribi āšt, táv atnesšu mads i galis." Spriedieja sacāja: "Atnás, ka ir" Susedka aizgōja, a kod jei gōja nu ustobys ōrā, spriedieja īraudzāja, ka jai gūvš kōjis. Tai jei i nūprota, ka Dīvs jū nūstrōpāja par strōdōšonu kūču dīnys

naktī. Jei tivleņ brosnāja rateni, aizčolkōja vysys durovys i poša paleida zam ceplá pi vystom, jo beja dzierdiejusá, ka valny nu gailá dzīdōšonys izgaistūtš. Pec nagara laika jau sōc dauzeitīs pi siņč durov. Zam ceplá sādātōja pōrzabeist i, nazynōdama, kō darāt, sōc plyukōt gaili, lai tys dzīd. A gailš kai nadzīd, tai nadzīd. Aiz durovu dzieržams brīsmēigs trūksnis, taida kai cyukys ryuksteišona. Durovys tai i brakšk, ka jei lauž tōs. Pec nagara laika siņč durovys beja izlauztys i nalobīs gors ībraucá siņcīs ai nabašņiku i smalys kotlu, i stōjās laužt ustobys durovys. Skombys tai i lācá nu durovu. A zam ceplá sādātōja plyukoj i maiga gail, lai tys padzīd, i jo tys nabūt aizdzīdōjš, nalobīs gors bīt īleidš ustobā. Zam ceplá sādātōja jau nazynōja kū darāt ai gail, sōka poša dzīdōt gailá bolsā, dūmōdama, ka naškeists gors padūmōš, ka dzīd gailš i izgaiš. Gailš, izdzierdš dzīdōšonu, dūmōdams, ka cyti gaili jau dzīd, sōka dzīdōt vysā koklā. Naškeists gors tik pasacāja: "Tova laimá, muna nalaimá," i izgaisa. A bōbená nu zam ceplá naleida ōrā, cikom atgōja ļaudš nu dzeraunis. Izleidusá nu zam ceplá, jei atroda siņc i ustobys durovys izlauztys. Siņcīs atroda nabašņik i smalys kotlu. Pec tō gadiejuma jei sastdīnis vokorūs nūgōja gulāt jau agri.

63. PŌSOKA PAR BŌRINEITI

Dzeivōjš tāvs ai sovu vīneigu maitini. Kod maitinái nūmyra mōtá, tāvs pajámá sīvu rogonu. Mōtá mierdama maitinái atstōja gūteni raibuleiti. Rogona bōrineiti naīrādžāja, lomova, syta i statāja strōdōt gryutus dorbus. Bōrineitá vysu strōdōja i nīparkū nazažālova, a trejs rogonys maitys beja slynkys i gulāja viņ. Bōrineitái vajdzāja iņ gonūs, i bez tam dává sprāšt lynus. Pymijā dīnā rogonā īdūd pīcys kūdalis lynu sasprāšt. Bōrineitá izdzan gūvš gonūs, atsasāst iz akminá i raud, Daīt pi jūs raibuleitá i vaicoj: "Kō tu raudi?" "Kai to naraudōt, ka pamōtá īdává vasalys pīcys kūdalis lynu sprāšt." "Naraud vys, maitiņ, laid tik lynus munā lobijā austeri, a pa kreisū tácās dzejtená" Bōrineitá laidá lynus lobijā austeri i pa kreisū tácāja dzejtená i tynōs motkōs. Bōrineitá sadzyna vokorā lūpus mōjōs, nūdává dzeju rogonai i aizgōja gulāt. Reitā rogonā īdává desmit kūdali lynu i sacāja, lai nazaroda agrōk mōjōs, cikom sasprāšš lynus. Bōrineitá izdzyna lūpus gonūs, pajámá vōrpsteiti rūkōs i raud.

Pīit pi jōs mōtis raibuleitá i vaicoj: "Kō tu, maitiņ, raudi?" "Kai lai, gūteņ, narauzu — pamōtá īdává desmit kūdaļu lynu, kai lai jūs saspriežu" A gūtená sacāja: "Naraudi, maitiņ, vys laid tik lynus munā lobijā ausi i pa kreisū īš gotova dzejš i tácās komulī."

Bōrineitá laidá lynus lobijā ausi i pa kreisū gūtenis ausi gōja gotova dzejš. Vokorā bōrineitá sadzan lūpus mōjōs, nūdūd pamōtái dzeji, a pamōtá tik breinojās par tū, ka jei varāja sasprāšt tik daudz lynu.

acteņ” Divactená aizmīg, i bōrineitá pa tū laik salaiž lynus sovai gūtenái ausī. Kod bōrineitá dzyna lūpus iz sātu, divactená vāļ tik cālās nu guleišonys. Bōrineitá sadzyna lūpus i atdává dzeju pamōtái. Pamōtá vaicoj nu sovys divactenis: "Voi redziej, kai jei spriež lynus?" a divactená atsacāja, ka naredziejusá.

Sastā dīnā pamōtá dūd bōrineitái pīcpadsmī kūdaļu lynu i laiž pilnavōļ sovū maitu trejsacteņ. Bōrineitá, izdzynusá lūps gonūs, soka iz trejsacteņ: "Áj šur, mōseņ, as táv paīskōš gaļveņ." Trejsactená atsagula bōrineitái kliepī, bōrineitá īskova golvu saceidama: "Mīdz vīn acteņ, mīdz ūtr acteņ, mīdz vīn acteņ, mīdz ūtr acteņ, mīdz vīn acteņ, mīdz ūtr acteņ." A trešu acteņ i aizmīrsa. Ai trešu acteņ trejsactená i nūzavārá, ka bōrineitá laiž lynus vīnā ausī sovai gūtenái, a pa ūtru īt gotova dzejš. Bōrineitá sadzynusá lūpus sātā atdūd dzej pamōtái, a trejsactená pastōsta rogonai, kai bōrineitá spriež līns. Pamōtá-rogonā ūtrys dīnys reitā i runoj, lai kaun zámī raibuleiļ. Bōrineitá, izdzierdusá, ka jōs gūteņ kauš zámī, nūīt iz klāv, apzačer gūtenái ap kokly i raud. Gūtená žieleigi nūzapyuš i vaicoj: "Kō tu raud?" A bōrineitá atsoka: "Kai lai narauž, ka tevi pamōtá kauš." A raibuleitá atbiļd: "Narauļ vys, maitiņ, lai sáv kaun, a, ka mani nūkauš, tu pajám munu sirdi. Sirdī tu atrassi mozu ōbuleiļ, ōbuleitī bīš vīna sākla, tu tū sāklu īsáj. Nu sāklys izaugš ōbelá, kura tovōs naboltōs dīnōs táv paleidzās”.

Kod nūkaun raibuleiti, bōrineitá paprosa sovys gūtenis sirdš, pamōtá atdūd. Bōrineitá pōgrīž sirdi i atrūn zalta ōbuleiti. Ōbuleiti jei pōgrīž, izjem sāklu, īsiej, a pōgrīztū ōbuleiti patur sáv. Bōrineitá, pōrguliejusá par nakti, izīt

pogolmā i īrauga lelu zalta ōbeli, ōbelī aug zalta ōbuli. Kod bōrineitā gōja plyukṭ ōbuļu, ōbelá apzalaídá ai ōbulim zamu, zamu i bōrineitā varāja plyukṭ cik gryb ōbuļu. A kod izgōja pec ōbuļu pamōtis máitys, ōbelá sacálá zorus augstu, augstu i ōbuļu navarāja dabōṭ.

Vīnā dīnā pamōtá īrauga, ka iz jūs sātu atbrauc svōti. Jei tivleņ īskrīn ustobā, pasoka sovom máitom, lai jōs apzavalk jaunōs drābjōs, a bōrineiṭ paspīž zam kubula. Sabrauc svōti, pīvad vysaidu peirāgu, ād i dzer. Tod svōts īrauga pogolmā zalta ōbeli i soka: "Kura atnásš ōbuļu, tei bēs šō jauniča sīva." Izīt pec ōbuļu vacōkō pamōtis máita, snādzās pec ōbuļu, a navar dasnāgṭ. Ōbelá sacel zorus brīsmēigi augsti. Īt vydyskō máita — i tai poš navar dabōṭ. Īt i jaunōkō izmieginōṭ sovu laimi, a kai tik pīit pi ōbelis, ōbelá sacel zorus iz augšu, ka paṭ navar dūmōṭ par ōbuļu dabōšonu. A gailš, staigōdams pa ustob, dzīd: "Kikirigū, bōrineitā zam kubula, kikirigū bōrineitā zam kubula." Svōti soka, lai izlaiž nu zam kubula: "Mož tei dabōš ōbuļu," a pamōtá atsoka: "Kū jū taidu lupotlasi laiš". Gailš pastaigoj, pastaigoj pa ustob i otkon dzīd: "Kikirigū, bōrineitā zam kubula, kikirigū, bōrineitā zam kubula" Svōti pošī ĩt i izlaiž bōriņ nu zam kubula. Bōrineitā izīt ōrā, pīplieš ōbuļu i atnas svōtim. Svōti, rādzādami, ka bōrineitā dabōja zalta ōbulu, pajámá jū par sīvu i leidza aizvādá ōbeli. Sataisāja bogotys raz bogotys kōzys, dzārā, ādá, prīcōjās. Tī i as beju, dzieru iežu, par lyupom tácāja, a mutī natyka.

64. PŌSOKA PAR LŌČU VODŌTŌJU - ANDRIVU

Pi vīna saiminīka beja dazalykuši staigōt valny. Saiminīkam tyka baiš, jo valny kotru nakṭ ap pušnakti sōka zam ceplá ūrkṭ tik cīži, ka navarāja aizmigṭ. Valny zam beigom palyka tik smeli, ka sōka leist nu zam ceplá i staigōt pa ustob. Saiminīks, beidamīs kap valny jū nanūžṇaugṭ, iztaisāja cytu ustobu natōl nu vacōs ustobys, i pōrgōja ai vysu saimi dzeivōt jaunijā ustobā. Pec saiminīka izīšonys nu ustobys, valny sōka saiminīkōt na tik zam ceplá, a i pa vysu ustobu. Jī sōka vārdivis cápt. Vīnu dīnu iīt pi saiminīka lōču vodōtōjs i prosōs iz naktšmōjom. Saiminīks i īlaiž, a lōci īvad vacijā ustobā, kur tagad dzeivoj valny. Valny reitā īkur cepli i sōc cápt vārdivis. Lōčš, vysu nakti naiedš, sōka izcaptōs vārdivis āšt. Valny, izcapuši vysys vārdivis, gribāja āšt, a nu izcaptūs vārdivu nabeja ni smoka, lōčš vysys beja apteiriejš. Valny givōs máklāṭ, kas tōs apādā i atroda zam golda "kači", kas vāl pošlaik beidzā āšt pādejū vārdivi. Valny giva skručus i cepeļņikus i pec lōča, a lōčš klupst vīnam valnam mugorā, klupst ūtram i pec nagara laika vysy valni beja kontuženi: cyts beja bez roga, cyts bez auss, cyts bez āstis, cyts bez kōju. Valny vysy izbāgalej. Pec kaida laika Andrivs grīzā mežā molku. Atīt da jam vīns valns i vaicoj: "Andriv, Andriv, dzeivs tovs kačš?" A Andrivs atsoka: "Munam kačam jau septeini kačālāni." Tod valns jam soka: "Nu to dzeivoj vasals, jys vīns mēs vysus izsvaidāja." Tod valns jam pascāja, ka zam ceplá asš naudys pūdenš. Andrivs nūgōja i pajāmā naudu.

65. PŌSOKA PAR ZALTA DAGUNU

Tāvam beja vīna vīneigō maita. Cik pi jūs beja svōtu — bogotu, nabogu, skaistu, naskaistu, a jei ni pi vīna nagōja. Ŗaizi tāvs vaicoj: "Pi kaida veira tu īsi?" A maita atsoka: "Pi tō īšu, kurs atbraukš ai zalta dagunu". Trešā dīnā pec šōs nūrunys atbrauc jauničš ai zalta dagunu. Maita ai vysu prīcu īt jam par sīvu, jo jau seņ beja gaidiejusā taida veira. Nōkušā svātdīnī sataisāja kōzys. Pec kōzom jauničš bez svōta, bez vakareinā, bez panōksnim, vādā sīvu iz sātu. Jau beja vysai tymss, kod maita ai sovū veiru izbraucā nu tāva sātys. Ap pušnaktim jī dabraucā pi kaidys bazneicys, veirs — zalta daguns, apturāja zyrgu, pascāja sīvai, lai pagaida, a patš nūgōja iz bazneic. Sīva gaidāja, gaidāja, a veira kai nav, tai nav atpakaļ. Nūīt jei pazavārt, kū jys tī dora, i īrauga, ka veirs dabovš vīna šķiersta ai nabašņik i ai zalta dagunu pōrgrīž nabašņikam vādar i volkoj zornys i ād. Īrauga zalta daguns, ka sīva rādž, ka jys ād nabašņiku, pamat šķierst i pec sīvys pakaļ, a sīva, īraudziejusā, ka veirs ād nabašņiku zornys, pōrzabeidusā bāga. Zalta daguns, atskriejš iz rotim, pīscāja sovai sīvai, lai tei nikam nasoka, ka jys ād nabašņiku zornys. Tōļōk pabraucš, jys dabraucā pi kopsātys, apturāja zyrgu i pascāja, lai sīva pagaida, koleidz jys atīš, a patš aizgōja iz kopim. Aizgōjš iz kopim, jys īgōja kaidā šķlepī, kur naseņ beja paglobōts kaidis kungs. Īgōjš šķlepī, jys attaisāja šķierstu, pōrgrīzā ai zalta dagunu nabašņikam vādaru i volkova zornys i ādā. Atsagrīzš atpakaļ, jys pīgrázā, lai sīva nikam nastōsta, ka jys ād myrūņu zornys. Pagōja nedelā i vajdzāja braukņ iz atkōzjom. Zalta daguns

aizbraukdams vīnmār sacāja iz sīvu; "Tu nūbraukusá iz sāt nastōst̄ nikam, ka as ādu nabašņiku zornys". Sīva i nastōstāja nikam, ka jōs veirs ād nabašņiku zornys. A kod sōka mōtá vaicōt̄: "Kai táv labi īt, kaid̄s tovs veirs, voi jys nav kaid̄s nu ļaunīm gorim?" Maita stōsta, stōsta i navōšni pascāja, ka jōs veirs ād nabašņiku zornys. Nūkōzovuši atkōzis, jī braucá atpakaļ. Kod jau beja dabraukuši pi tōs bazneicys, kur zalta daguns beja nūgōjš nabašņiku āst̄, jys brīsmēigā bolsā aizaklīdzá

"A kam tu saciej!"

Pīzeimá: Rakstureigs ir pādejš̄s teikums, kod klauseitōji nūklust i grīž viereibu iz tū, kū tys zalta daguns aizaklīdzš darās sovai sīvai; stōsteitōjš stōstūt ar vīnmār nūklust i nūklust, a kod īt vōrdi, "A kam tu saciej!" vōrdus stypri izgryuž i sačer klauseitōju pi rūkys. Ai tū beidzās. Ka klauseitōjš ir grīžš nūpītņu viereibu iz pōsoku, to tys pōrzabeist.

2. PŌSOKA PAR VALNU, KURS AIZNÁSÁ BĀRNU

Ŗaiz mōtá capusá maizi i kai Ŗaizá tymā laikā, ka maizis kukulš bejš iz lōpstys i mōtá gribiejusá tū sauļ cepļi, mozīs puiškins pazamujš zam kōju i maizis kukulš nūkritš zámī. Mōtá sirdīs pasciejusá iz bārna, "Kab tevi valns pajimt̄!" Pec tō beja pagōjš lels laiks. Vīnu sastdīņ mōtá pascāja sovam veiram, lai atīt iz piert i nūnas bārnu iz sātu. Sīva nūgōja iz pierti ai sovom kaimineicom i pajámá leidza bārnu, a veirs atsagula

atsapyust nu gryutō dīnys dorba. Sīva gaida, gaida veira atejūt pec bārna, a veira kō nav, tō nav. Beidzūt atīt, pajem bārnu i aizīt. A veirs pa vysu tū laiku gulāja aizmidzš i pīzamūda, tik tod, kod sīva tū mūdynōja, rausteidama aiz placim i vaicōja, kur bārns. Veirs atsacāja, ka šys bārnu naasūt redziejš, ka tu pošā bārnu aiznasusá. A kod sīva sacāja: "Ak tu patš bārnu atnesi nu piertš," tod jys atsacāja, ka šys vysu laiku guliejš iz ceplá i nabejš izgōjš ni nu ustobys. Kai nu vysa radzams, ka bārnu nūness valns.

3. PŌSOKA PAR VACU NAUDU

Vīnu sastdīņ atgōjusá vysa saimá nu piertš sōka ášt vakarinis. Paāduši, sōka skaitāt pōtorus, i givōs saiminīks, ka jys piertī aizmiersš rožoncu i škaplerus. Tai ka pi pōtoru skaiteišonys vajdzāja rožoncys, tod saiminīks aizgōja iz pierti pec škapleru i rožoncys. Dagōjš pi piertš, jys izdzierdā piertī lelu mūrdeišonu. Dūmōdams, ka tī ir palykušys kaidys kaimiņu sīvys, jys apzastōja i klausājās. Piertī beja sazalasiejuši valny iz apsprīdīnā, kai bjš pōrvástš vacū naudu iz cytu vītu, a vīns valns soka: "Pōrvārssim jū par raibu gūvi, a pošī apzamássim par žydim, i par pošu miša laiku vássim, kod vysī ļaudš sād ūstobōs i skaita pōtorus." Tai nikas mýsu narádzās, a ka kas i rádzās, to padūmōš, ka máš vodom kaidu gūvi." Saiminīks vysu labi nūzaklausiejš, aizgōja atpakaļ iz ustobu. Ustobā jys nivīnam nascāja sova nūslāpuma i malōja,

ka rožoncys pa tymsu navariejš atrast, reitā nūiškys i atnesskys. Svātdīnis reitā pabrūkoškōjš jys aizgōja iz kryumenim, caur kurim gōja ceļš, pa kurū valny beja nūrunōjuši vāsť "raibū gūvi". Ap miša laiku jys sād iz calma i verās, ka vad žydi raibu gūvi. Jys īzaraun kryumūs i gaida, kod vāsš gūvi cauri. Tá jau gūvi vādá caur, kod jys izskrāja nu kryumu i izsvīdá iz gūvš rožoncu ai škaplerim. Raibō gūvš — tys ir vaca nauda, tivleņ sabyra gubā i žydi izgaisa. Saiminīks tivleņ aizskrāja iz sātu i aizjiudzá zyrgu, sabārā naudu maisūs i aizvádá iz sātu. Nu tō laika jys palyka bogots i sovu nūslāpumu pastōstāja tik sovai sīvai, ka tei nauda asūt vaca nauda.

4. PŌSOKA PAR ŠUTKU DAREITŌJI ANDRIVU

Andrivs beja īkritš popam porōdā. Pops pavaicoj vīnu ŗaizi, pavaicoj ūtru: "Kod tu, Andriv, atdūš maņ naudu?", a Andrivs vīnkōrši atbiļd: "Cytu svātdīņ." Pops gaida, gaida, kod Andrivs atnásš naudu. Aizbraucá patš da Andriva pec naudys. A Andriva sīva kai ŗaizá tymā laikā beja izvylkusá pūdeni ai vōrušū iudini i izlykusá iz blučeiša. Kod pops beja īgōjš ustobā, tod Andrivs jau aizskrāja pīškā i rōdāja pūdeni, kurs iz blučeiša stōvādams vyra. Pops, īraudzāja taidu pūdeni, par naudu i aizmiersa i sōka targavōť blučeiti. Andrivs par blučeiti paprasāja capuris zalta. Pops bez vysaidys targavōšonōs atdává praseitū naudu. Aiznessš jys iz sātu tū blučeit, līk sīvai, lai jei

pavōrej vakareņu. Bōba salik pūdā gali, putrōmus i sōc meklāt molkys, ai kū izvōrāt vakarinis. A pops soka sīvai: "Tagad, sīveņ, vairs molkys navajdzās, as nūpierku taidu blučeiti, iz kura pūdenš vard bez vysaidys molkys i gunš. Līc tik pūdeni iz blučeiša, tivleņ sōkš virš." Sīva paklausa veira, izlik pūdeni iz blučeiša i gaida, koleidz pūdenš virš. Gaida, gaida, a pūdenš kai navard, tai navard. Beidzūt pops saprūt, ka Andrivs jū apmōniejš. Ūtrā reitā pops agri nu reita pajem blučeit i it da Andrivam, lai tys atdūd naudu. A Andrivs, zynōdams, ka pops reitā bjš otkon pec naudys, jys pībarōja sovu kāveiti ai naudu, kuru pops tam beja īdevš par blučeit. Aizjiudz i brauc pa tū ceļu, pa kuru braukš pops da jam.

Pabraucš gabaleni, jys apstōda sovu kāveiti padiersynōt i sōc kužynōt syudus i lasāt naudys gobolus, kurus tys beja sabarōjš. Tá brauc pops, īraudziejš Andrivu jys apstōda sovus zyrgus i sōc vaicōt: "Kū tu, Andriv, tī dori?" a Andrivs atsoka: "Muna kāveitā diersna naudu, i as tagad losu naudu, kuru jei tikkū izdiersa". Pops, izdzierdš taidu breinumu, ka kāveitā diersna naudu, tivleņ sōka tū targavōt. Andrivs paprosa capuris zalta, i pops tivleņ atdūd praseitū naudu. Jys dūmoj sovā prōtā, "Maņ jei na tik viņ naudys padiersš kai šū capuri. Andrivs sliktly baroj, i to jei diersna naudu." Pops atdūd Andrivam naudu i aizbrauc. Vokorā pops labi pabaroj nūpierktū kāveiti, i patš aizīt gulātu, lai reitā varātu agrōk pīzacālt i salasāt naudu, kuru kāveitā par nakti pīdiersš. Reitā popam nikod ilgi gulāt, jys pīzaceļ ai pyrmū gaiļu dzīdōšonu i it iz klāvu lasāt naudys, a nu dūmōtōs naudys nabeja i pusis. Salasiejš izdierstū naudu, jys lykōs otkon gulāt. Reitā pops

otkon nūgōja iz klāvu pec naudys, i pakužynōja, pakužynōja i ai lelom mūkom atroda vīnu zalta gobolu. Par vysu dīnu kāveitá naizdiersa ni vīna gobola naudys. Ūtrā dīnā pops otkon brauc da Andriva pec naudys. A Andrivs, zynōdams, ka kāveitá naudu nailgi diersš, i kai tik tei pōrstōš naudu dieršt, tod pops braukš otkon pec naudys, jys nūkova vīnu vušku, pīlāja pyuslī ašná i dačārā pyusli sīvai iz kokla. Kod atbrauc da jam pops, jys soka sīvai, lai jei daboj gostam azaida, a sīva naklausa. Andrivs pagiun nāzi i dur sīvai sōnā, tī kur beja pakōrts pyuslis, pīlīts ai ašni. Kai tik veirs īdur, jei pakreit iz zámis i apzamat par nadzeivu. Tod Andrivs pajem nu vadža syksnu i īsyť sīvai trejs řaizis par mugoru. Sīva tivleņ tryukstās augši i sagatavoj vysu, kū tik veirs sacāja. Pops, rādžādams, ka nu syksnys sitīnā nadzeiva sīva palyka par dzeivu, jys soka targavōť nu Andriva syksnu. Andrivs paprasāja nu jō tik naudys, ai cik varās apbārt vysu syksnu, ka jys tū turās aiz vīna gola pacielš iz augšu. Pops bez vysaidys spōreišonōs atdává naudu i patš pajámá syksnu. Nūbraucš iz sātu pops pasoka sovai sīvai, lai jei sagatavoj vakarinis, a sīva sōka pretōtīs i sacāt, ka gon bỹškūť i iedīnā, kurs asūt palicš nu reita. Pops pagiun nāzi i gryuž ai tū sīvai sōnūs. Sīva pakreit pi zámis i palīk nadzeiva. Pops pagiun syksnu i raun trejs řaizis, a sīva kai nazaceļ, tai nazaceļ. Pops rādž, ka Andrivs jū ir galeigi apmōniejš, jys pajem leidz ai sevi divus sovus sulaiņus i brauc da Andriva, lai jū nūsleicynōť. Atbraukuši, jī atrūn Andrivu sātā, pajem ībōž maisā i vad iz azaru, lai nūsleicynōť. Nūvaduši jū iz azaru, jī giunās, ka aizmiersuši ciervi, ai kū izcieršt oku. Laižās i aizbrauc iz sātu pec cierva. Pa tū laiku Andrivs klīdz vysā bolsā "Ni skaitāt, ni

rakstāt mōku, a mani ceļ par kieneni, ni skaitāt, ni rakstāt prūtu, a mani ceļ par kieneni.” Cauri braukdams kungs izdzierdā tūs vōrdus i gribādams palikt par kieneni sacāja: "As prūtu skaitāt i rakstāt, as nōkšu tovā vītā par kieneni. "To nōč”, atraiš maisu, izlaid mani ōrā, a patš leiņ vydā, tevi īšyupōš, īšyupōš, tod svīšš, i tu bysi par kieneni,” sacāja Andrivs. Kungs, prīcys pōrjymts, dagōja pi maisa, atraisāja maisu, izlaidā ōrā Andrivu, a patš īleida vydā. Andrivs maisu aizsāja, patš atsasāda kunga rotūs i aizbraucā prūjom. Pops ai sovīm sulainim izciertā oku i īlaidā maisu okā, tys aizgōja burbuļōdams iz dybynu. Pec vysī trejs aizbraucā prūjom. Braukdami jī dadzyna Andrivu braucūt kunga zyrgā. Jī breinōdamīs vaicōja: "Andriv, kai to tu tā tyki?" "Kō to jiuš breinojitās, jiuš mani īsvīdāt azarā, a tī as tyku tymā pasaulī, tī maņ īdávā zyrgu, lobys drābis, daudz naudys i palaidā otkon iz šū pasaulī.” Pops rādzādams, ka Andrivs sajāmā tik daudz naudys, zyrgu i tik lobys drābis, prasāja Andriva, lai tys īsvīž i jūs azarā. Andrivs dabōja maisa, sabōzā vysus trejs maisā i aizvādā iz azaru, i nūsleicynōja popu i jō divus sulaiņus. Patš pajāmā kunga zyrgu, popa zyrgu i nūbraucā otkon iz sātu i dzeivōja bogoti.

5. PŌSOKA PAR PŌRLŌDĀTŪ PUIŠI

Vīns jauns puisš nūdūmōja ženātīs. Jys sataisāja bogotys kōzys, beja pīdareits daudz ols. Vysim dāvá, cik tik kurs gribāja dzárt, a vīnai sīvītái naticš ni laseitis ols. Tei pōrlōdājá jauniču iz trejdsdesmit godu par vylku. Jauničš tivleņ pec pōrlōdeišonys nūskriejš par vylku iz mežu. Nu sōkuma jam dzeivá bejusá nikas, a kū pagōja gods, tū jam vairōk gribājās satikt̄ cylvākus, a kai lai jys tūs sateik, ka kotrs cylvāks, kuru tik satyka, bāga voi klīdzá, tukōja, cyts paṭ ai mītu pakaļ dzynōs. Pagōja jau trejdsdesmit godu, a vylka ōda kai nanūkreit, tai nanūkreit. Ŗaiz jys beja dagōjš pi vīna kula, kurā ļaudš paisāja lyns. Koleidz ļaudš beja kulā, jys beidōs leišṭ vydā, ka tū bṭṭ skaitiejuši par vylku i bṭṭ nūsytuši. A kod paiseitōji aizgōja iz sātu brūkastāt, tod "vylks" leida kulā, dūmōdams atrasṭ tī koč gabaleņ maizis. Leisdams kulā pa caurumu, kurā bolkā beja dzeita nogla, — leisdams jys pōrplāsá vylka ōdu i tyka breivs cylvāks. Kod atgōja paiseitōji, jī atroda kulā svešu cylvāku. Jī vaicōja, nu kureinis jys asūt, a jys stōstāja, ka šys jau trejdsdesmit pīci godi kai staigōjš par vylku. Jys sōka vaicōṭ sovys sīvys, sova tāva, mōtis, brōļu. Paiseitōji stōstāja, ka nazkod seņ, seņ bejušys kōzys, kur izgaišṭ jauničš. Jys tivleņ dāvās iz tū dzerauni, a tī naatroda vairs pazeistamus i nūdūmōja iṭ par pasauli sáv laimis meklāt.

6. PŌSOKA PAR VALNYM — DVĀSEĻU MŪCEITŌJIM

Kaidš jauns puisš vysu vosoru gōja iz pyuni gulātu. Vīnu nakti atīt da jō vīna napazeistama máita. Tei máita jam stōstāja tū-šū par vacu naudu, par nūmyrušīm cylvākim, i beidzūt jei jam pascāja, lai jys aizīt iz pūru, tī b̄yškūṭ lela večerinka i vāl̄, tei jam pascāja, lai jys īdams pajem leidza škaplerus i rožoncys. Nūlyktā svātdīnī jys nūīt iz zynomū pūra molu i īrauga, ka tī izaugusá ustoba, kur tōš nikod nav bejš. Īīt jys vydā, sateik tī otkon tū pošu máitu, kura beja atgōjusá da jam iz pyuni. Jei jam pastōstāja, lai jys īīt pi valnu, kur jī doncōš, i sōc breinōtīs. "Jī táv sūlās i zaltu i vysu kū tik gribeisi, a tu najam nikō, prosi tik, lai jī atdūd tik tū cysu kiuleiṭ, kurs ir nūsvīsts aiz ustobys pakša, i iz kurō jī meizna i diersna." Jei īvādá puisi atseviškā kambareitī, tai ka jys varāja rādzāt, kai tī valny doncoj. Jau sōka lasātīs valny ai stykla kōjom, zalta roгим i kaidu tī nabeja. A kai tik tys puisš pazabreinoj, tá valny vysī sabierst gubā. Valny sōka jō prasāt, lai jys nazabreinoj, sūleidami jam pylnu maisu zalta. A puisš prasāja, lai tik jī atdūš cysu kiuleiṭ, iz kura jī meizna i diersna. Valny soka: "Kū tu ai jū dareisi, tys jau ir apdiersts i apmeizts, i pa tū tik tōrpi volkojās." A jys nīparkū nazamīrej i breinojās tōļōk. Tá īīt patš Ļucypers ai stykla roгим, stykla kōjom i sōc doncōṭ, a puisš pazaver pazaver i nūzabreinoj, i valns sabierst gubā. Valny otkon vysī klōt i prosa, lai jys nazabreinoj. Jī sūla jam cik viṅ gryb zalta, a puisš prosa tik cysu kiuleiša, iz kura tī meizna i diersna. Valny prosa jō šai i tai, a cysu kiuleiša nagryb dūṭ. A

beidzūt rādž, ka nikō darāt, i atdūd cysu kiuleiti. Tei maita otkon jū pamōca, lai jys vysys cysys nūnas iz sātu, sasprouž pa vīnai zámī, i reitā lai izīt pazavārt. Puisš, nūness cysu kiuleiti iz sātu, stōj i vysu pa vīnai cysai sasprouž zámī. Pōrguliejš par nakti, jys izīt dōrzā pazavārt, kas ai tōm cysom bjš nūticš i īrauga lelu breinumu: vysys cysys pōrzavārtušōs par skaistom ōbeļom. Jys nu prīcys nazynōja kō darāt i vysu dīnu staigōja pa sādu i apkratāja ōbelis. Vokorā, saulāi rītūt, vyss sāds kūpā ai puisi pazacālā iz augšu i aizgōja iz dabasim. Vysys tūs cysys, iz kurom valni diersa, beja nūmyrušūs cylvāku dvāselis, kurys krytušs valnu rūkōs. A tei maita bejusā tō puīša mōsa, kura godu atpakaļ pazakōrusā. Pec itō nūtykuma jei tykusā valī nu valnu rūkom i aizgōjusā iz dabasim.

7. PŌSOKA PAR KOLPU - JURI

Pi vīna saiminīka kolpōja kolps — Jurš. Jys moksys naudā naprasāja, a tai ka saiminīkam beja tik vīna maita, to jys prasāja par atolgōjumu saiminīka maitys. Nūkolpōjš divpadsmit godu, jys nūdūmōja ženātis i bjt par saiminīku. Kod jys sōka runōt iz saiminīka, lai dūd jam sovu maitu par sīvu, saiminīks atsacāja, ka šys nadūškys i kai lai dūd sovu maitu kolpam par sīvu, ka tei maita beja pādejō i dāla nabeja. Ka tik atdūš kolpam maitu par sīvu, to i kolps palikš par saiminīku. Saiminīks nadūd kolpam apsūleitōs moksys i vairs nikō. Jureitš, rādzādams, ka nu saiminīka moksys nadabōš,

laidās īt pa pasauli. Īt jys i raud, Sateik vacu, siermu veceiti. Veceits vaicoj: "Kō tu, dielen, raudi?" A Jurš atbiļd, "Kai lai, tāten, naraužu, nūkolpōju saiminīkam divpadsmit godu, a jys i naatdūš moksys, kuru beja apsūliejš." "Naraud, vys, dielen. Ša tā as tāv īdūšu itōs zōleitis, tu nūāj da saiminīkam i īlīc zōleitis slīksnī - tys i runōdams pirsš." Jurš nūit da saiminīkam, īlīk zōleitis slīksnī i patš aizīt iz kaidu treju dīnu par kolpu pi vacō saiminīka kaiminā. Pec zōleišu īlikšonys slīksnī atbrauc svōti da vacō saiminīka maitai. Mōtā pasyuta maitu iz klieti pec galis, kū pažārāt gostim. Maita, aizgōjusā iz klieti nu prīcys par svōtu atbraukšonu sōka dzīdōt kaidu dzīsmeni, a tovu nalaimi — kai tik vōrdu sacāja, tai i pyrda, kai tik vōrdu sacāja tai i pyrda. Mōtā gaida, gaida kod atīš maita i atnāsš gali, a navar sagaidāt. Tod īt vārtūs, kū tī jei dora. A maita naīt iz ustobu deļtō, ka jei tagad navar parunōt napyrdusā. Mōtā izgōjusā sauc maitys, lai jei dreizōk nas gali, a kai tik vōrdu soka, tai i pard. Maita otkon soka iz mōtis: "Kai to as īšu, ka as navaru parunōt napyrdusā." Maita ai mōti sād, klieti i gaida, kod svōti nūbraukš paceļ. Svōti gaidāja, gaidāja, kod atīš jaunivā, i navarādami sagaidāt, aizbraucā paceļ. A tovu breinumu: kai tik tī izgōja ōrā, navarāja parunōt napyrdusi. Dūmōdami, ka pirdīnš ir kaida naškeista gora dorbs, vysa saimā gōja da spovedāi. Nūgōjuši da bazneickunga, jī narunōja ni vīna vōrda. Bazneickungs soka lai stōsta grākus. Jī ari sōc stōstāt, a kai tik vōrdu soka, tai i pard, kai tik vōrdu soka, tai i pard. Izaspovediejuši jī dūmōja, ka pirdīnš pōris, a veļti. Tod jī atvādā bazneickungu, pōrsvietāja ustobu i dūmōja, ka tagad svātums bīs iznycynōjš naškeista gora dorbu, a tovu breinumu

— paņ bazneickungs runōdams sōka pirst. Tá kai ŕaizá tymā laikā atgōja Jurš i sacāja iz saiminīka: "Ka atdūsi maņ sovu máitu, to as jiuš izlečeišu." Saiminīks gon nagribāja atdūt máitys kolpam, a nikō darāt, kas jōdora, jōdora. Saiminīks apsūlej atdūt máitu, Jurš izjem nu slīkšná zōleitis, vysa saimá, bazneickungs i svōti nu tō laika otkon sōc runōt pa vacam. A Jurš pajem saiminīka máitu i dzeivoj laimeigi.

8. PŌSOKA PAR UBOGU

Senejūs laikūs dzeivōjš kaidis ubogs. Jys, īdams ubogōt, parosti jiemš leidza divus pōrus veizu. Kod vīnys veizis sapleisušs, tod jys maucš ūtrys. Jō saukuši vysy par Garū ubogu, tō deļ, ka jys bejš lela auguma. ŕaizi jys īgōjš pi vīna loba saiminīka iz naktš mōji i vaicovš: "Kur maņ likt veizeitis?" A saiminīks pascāja: "līc zam ceplá pi vistenom." "A kas bīs, ka vystys saplāšš munys veizeitis?" sacāja ubogs. "Nikas, mýsu vistenis mīreigys, jōs naaiztikš veizeišu," atsacāja saiminīks. Ubogs pavakariņōjš, nūskaitiejš pōtorus par vakariņom, i nūgōja gulāt. Reitā ubadzenš pīzaciēļš paleida zam ceplá i meklāja veizeišu, a veizeišu vītā jys atroda tik lyuceņus. Rádzādams, ka veizeitis saplāstys, jys soka raudōt. Saiminīks vaicōja: "Kō tu raudi?." "Kai to naraudōt, ka tovys vistenis saplāsá munys veizeitis." "Naraud, vys, as táv par veizeītom īdūšu gaileiti." tai saiminīks mīrynōja ubadzeni i īdává par saplāstom veizeītom gaileit. Ubadzenš staigōja par dīnu,

maizeiti lasāja deļ sevā a mīzeišus deļ gaileiša. Atgōja vokors, i ubadzenš otkon meklāja naktš mōjis dzeraunis golā. Jys atroda vīnu ustabeni, kur dzeivōja veceits ai vāceiti. Jī cīži lūbāja ubadzeņus, i deļ tō jys i palyka iz naktš mōji pi jūs. Vokorā jī dāvā ubadzenām vakariņu, a ubadzenš par jīm palyudzā dīvenā. Kod ubadzenš gōja gulātu, jys vaicōja nu saiminīka: "Kur maņ likt gaileiņ?" Saiminīks sacāja: "Nāš iz klāvu, iliksi pi vucinenim." "A kas būs, ka vucineni gaileiņ saplāsš?" "Nikas, muni vucineni ir mīreigi, jī tova gaileiša naaiztikš," atsacāja saiminīks. Ubadzenš nūnásā gaileiti iz klāv i patš atsagula. Reitā pīzaciels nūskaitāja pōtorus, ubadzenš gōja meklāt gaileiša, a atroda tik zarnenis viņ, vucineni gaileiti beja saplāsuši. Ubadzenš raudōdams gōja iz ustobu žālōtūs saiminīkam, ka jō vucineni saplāsuši gaileiņ. A saiminīks, ubogu mīrynōdams sacāja: "Naraud, vys, ubadzeņ, as tāv idūšu par gaileiņ vīnu vucineņ." Ubadzenš pajāmā vucineņ i gōja tōļōk, laseidams deļ sevā maizeiti, deļ vucinenā sīneni. Vokorā jys otkon īgōja pi vīna gūdeiga saiminīka iz naktš mōji. Saiminīks pabarōja ubadzeni i vucineni, a ubogs par jū nūskaitāja pōtorus. Kod ubadzenš vaicōja nu saiminīka: "Kur likt vucineņ?" Saiminīks pascāja, lai nas iz klāvu i līk pi vierseišu. Ubadzenš paklausāja saiminīka, nūnásā vucineņu iz klāvu i ilyka pi vierseišim. Reitā ubadzenš īt vārtus vucinenā, a kū jys atrūn: jys rādž, ka vucinenš saplāsts i zarnenis vierseišim iz radzenim. Ubadzenš īt raudōdams iz ustobu žālōtūs saiminīkam, ka vierseiši saplāsuši vucineņ. A saiminīks kai gūdeigs cylvāks atdūd vucinenā vītā vierseiņ. Niu ubadzenām navajdzāja staigōt i nosōt kuļu. Jys tagad iztaisāja

ragavenis, aizjiudzā vierseiņ rogovōs i braukōja kai patš kungs. Bet na ilgi jam Laimá beja lāmusá braukōt. Vīnā vokorā jys aizgōja iz naktš mōji pi kaida bezdīveiga cylvāka. Jys vokorā gon ubadzenám dāvá vakariņu, jo jys zynōja, ka nu ubadzená jam nōksīs. Kod ubadzenš nūgōja gulāt, jys nūgōja iz klāvu, nūkova vierseiņ, nūplāsá ōdu, pībōzā tymā cysu. Ubadzenš reitā prasāja saiminīka, lai jys aizjiudz vierseiņ. Saiminīks pajámá iznásá ōdu, pībōztu ai cysom, pastatāja, apmaucá sokys i sacāja, lai ubadzenš brauc. Ubadzenš salyka kuleitis ragaveņōs i dzyna vierseiti, a vierseiņ kai nagōja, tai nagōja. Ubadzenš, rádžādams, ka vōrdi naleidz, pajámá vāzu i rōvā vierseišam par sōnim. Vierseiņ pakryta, i ubadzenš, dūmōdams, ka jys vierseiti nūsitš, izjámá kuleitis nu ragaveņu i nūgōja kōjom.

1. PŌSOKA PAR JEZUPU, SAVERU I JŪS TĀVU

Kaidā pūra molā dzeivōjuši divi brōli Jezups i Savers. Pi jūs bejusá sierma cyuka. Vīnu dīnu tāvs sacāja dālym, ka reit jōkaun cyuka, jo zīmys laikā beja pīsnidžš tik daudz snīga, ka siermō cyuka sōka kōpelāt pa jumtim. Izkōpusá iz jumta, jei kryta caur jumtu cauri i saplāsá vysus jumtus. Reitā tāvs pīzacielis iztryna nāzi i sacāja iz dālym: "Nu, dāly, ájit, nūgiusit cyuku i paturāsit, a as īdūršu". Dāly aizit iz klāvu, pazaver, nav cyukys, tod apskrīn vīnu ŗazi ap ustobu, apskrīn ūtru, a

cyukys naatrūn. Īskriejuši ustobā, jī soka tāvam, ka varbūt cyuku nūzoguši zagli. A tāvs saklīdzá iz dālym: "Ot kur leli, kas jū nūzagš, ájtá veritās — da kur pa jumtu staigoj." Savers ai Jezupu izīt ōrā i ģrauga, ka cyuka kai breinumdareitōjs staigoj pa jumtu. "Skrīn, Saver, iz jumta, nūgryusš jū zámī," sacāja Jezups. Cyuka, ģraudziejusá, ka jau pec jūs kōp iz jumta, sōka skraidāt pa jumtu i prokryta cauri. Tāvs, rādžādams, ka dāly nadreīž dabōš, kōpá patš iz klāva i sōka giustāt. A cyuka, rādžādama, ka loba nabēs, sōka kai troka skraidāt pa klāvu. Tod tāvs, nazynōdams kai jū nūgryusš, nūdūmōja pagaidāt, kod cyuka pōrstōš skraidāt. I panōkums beja lels, cyuka, rādžādama, ka jys pōrstōja skraidāt, nūstōja pi pošys klāva molys. Tod tāvs, rādžādams izdeveigu šaļti, atsaskrāja nu ūtrōs klāva molys i gryudá cyuku zámī. A tys Savers — kai par nalaimi, nūzastōja ai vōli rūkōs kai řaizá tymā vītā, kur cyuka kryta, i tai iz jū sakryta cyuka i tāvs. Savers, rādžādams, ka jam sagaidama nūmīgšona, jys gribāja sisš cyukai par pīri, jo tāvs, beidamīs kab cyuka dzeiva valī natyktu, lai nanūbāgtu, turāja cyukys ai obom rūkom, a nu zamaškys navarādams labi rādžāt, tyka tāvam. Ka Jezups nabūt pagivš izrauš vōlis Saveram nu rūku, tod cyuka bīt izbāgusá, ka tāvs nu sitīnā beja apslōbiejš i naspāja cyukys nūturāt. Kod nūkova cyuku, gali ādā kažņu dīnu i pīktdīņu naizlaidami. A dreīži vysa galá beja apāsta i otkon vajdzāja staigōš par ubogim, kai i agrōk.

2. PŌSOKA PAR SLĀPKAUNI

Ṙaiz vīnam slāpkaunām gadājās nūiṡ iz bazneicu. Bazneicā jys nikō nasaprota i deļ tō jys vysu darāja pakaļ: kod ļaudš tupstās ceļus, to i jys, kod ļaudš krystōs, to i jys. A kod dagōja laiks i bazneickungs soka mōceibu dūṡ, to jys pōrdūmōja vysu sovu dzeivi i kristeiga cylvāka dzeivi tymā pasaulī, par kū stōstāja bazneickungs. Jam mōceibys klausūtīs sōka osorys birtṡ nu ocu. Ūtrā svātdīnī jys otkon atgōja iz tū poš bazneic. I jam gribājās paliktṡ par taidu poš krysteitu cylvāku kai cyti. A kai lai jys palik par taidu, ja jys ir nūkōvš nazzik bazneickungu, nazzik cylvāku i tāvu ai mōti. Jam vajdzāja grākus izsyudzāt, a kai lai jys izsyudz, ka nu jō vysī bazneickungi beistās. Jys dzeivōja mežā, kaidā olā. Ṙaiz gadājās, ka kaidis cylvāks vādā da slymō bazneickung. Jys īraudziejš bazneickungu, daskrāja da zyrga, apturāja zyrgu i prasāja, lai jys jū izspovedej. A bazneickungs, beidamīs, ka jys jō nanūkautu, malōja, ka pi šō naasam leidza sakramenta i sacāja, ka nōkušū ṗaizi braukškys, pajimškys leidza sakramentu i tūṗaiz i izspovedeiškys. Slāpkaunš ai tū apzamīrynōja. A bazneickungs i nadūmōja vāļ ṗaizi braukṡ pa tū ceļu. Atpakaļ braukdams jys līcā lelu leikumu, lai tik nabraukṡ pa tū ceļu. A slāpkaunš pec bazneickunga nūbraukšonys atsasāda pi calma i nagōja tōļōk ni sūlā, ādā tik sylnys i nūkrytušūs cierkūžus, jo bazneicā beja dzierdiejš, ka svātī šymā pasaulī dzeivōdami daudzi cītuši bodu. Pec kaidu treju mienešu tam paṡ bazneickungam vajdzāja otkon braukṡ da slymō, pa tūpaṡ ceļu kai i agrōk. Tys īraudziejš, ka

bazneickungs otkon brauc, tivleņ daskrāja da jō i soka: "No jau tu atbrauci maná spovedāṭ." A bazneickungam nav cytys izejis, kai sacāṭ "da", jo jys beja apsūliejš atbraukṭ. Kod bazneickungs sōka jū spovedāṭ, to izauga klōt ōbelá, i kai tik slāpkaunš vīnu grāku pascāja, tai i nu ōbális nūkryta vīns ōbulš. Kod vysī ōbuli jam beja nūkrytuši, palyka vāļ divi ōbuli pošā viersyuni, tod slāpkaunš sacāja, ka vysī grāki jam izstōsteiti. Bazneickungs rādzādams, ka ōbelī pošā viersyuni palykuši div ōbuli, vaicōja nu slāpkauná: "Nu kō tu īsōci sovu slāpkauná dorbu?" Tod slāpkaunš pascāja divejus pādejūs grākus: "As, īdams nu sātys, nūkovu sovu tāvu i mōti" Kai jys tik pascāja itūs grāks, tai i nūkryta palykuši div ōbuli. Pec izspovedeišonys bazneickungs, nazynōdams cytys pokotys likṭ, damátá jam aiz sōnkaulá atslāgu i pascāja: "Ka tūṛaiz táv bjš atlaisti grāki, ka tys atslāga izkrišš." Pec kaida laika jam īzagryb otkon nūkauṭ da kaidu cylvāku. Jys īrauga pa celi jōjūt vīnu nu sovīm senejim draugim. Jam īzadaga atriṣeiba tō deļ, ka tys gōjiejš beja lels slāpkaunš. Jys jū ai viļteibu nūkova. I kai tik nūkautīs izlaidá goru, tai jam izkryta atslāgs nu aiz sōnkaulá, kuru bazneickungs par pokotu beja aizspraudš. Tagad jys pajāmá atslāgu i nūnásá da bazneickunga, lai pazateikṭ, ka pokotu izpokotavovš. Bazneickungs īdūd jam sakramentu, i nu tō laika slāpkaunš palyka par katoliki.

3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

Dzeivova trejs brōli divi beja gudri i trešis duracensš. Cyta dorba nazynōdami, par kŭ varātu nūpeļnāt maizi, jī sadŭmōja giuļ meža molā zvierus. Īlyka petlis i nŭrunōja kotrs pa očeredāi kotru reitu īļ vārtūs, kas ir patičš. Pyrmŭ dīnu beja jōit vacōkam brōlām, a reitā beja lelŷs viejputnis i vacōkīs brōļš prasāja duraceni, apsŭleidams nŭpierktŭ jam sorkonu kraklu. Duracensš i paklausāja. Nŭgōjš jys da petļom verās, ka tī ticš "popa kačš". A tī beja ticš začš. Jys, beidamīs, ka pops nazabōrtu, ka nŭsyta jō kači, pajem izlaiž ōrā zači. Kod jys atgōja iz sātu, brōli vaicoj: "No, kas beja ticš petļōs?" A duracensš atbiļdāja: "Tys valns, popa kačš beja patičš, i as jŭ izlaižu, to cytaidi pops vāļ bŷt lomōjš." Ūtrā dīnā jau jōit pilnavōtŭ vydyskijam brōlām. Tys pīzaceļ, pazaverās, ka brīsmēigīs viejputinš i nazagryb īļ. Tod jys otkon syuta jaunōkŭ brōli duraceni, lai tys īt pazavārtŭ, kas petļōs ticš. Duracensš paklausa, nŭit pazaver, ka petļōs patykusā popa kucā. A patīseibā tī beja patykusā lopsa. Duracensš sadūd, sadūd i izlaiž nu petļu. Kod jys atgōja iz sātu, brōli vaicōja: "No, kas beja ticš petļōs?" "Kas tī beja, tei zmeja, popa kucā patykusā. As sadevu, sadevu ai vāzu i palaižu." "Ot kur duraks, kur to tei popa kucā atiš tik tōli. Reit ka kas bŷš, nŭsiļ i nāš iz sātu." Tai bōrā brōli duraceņu. Reitā beja duracená dīna īļ da petļom. A pops pa ļaudim dadzierdš, ka petļōs teik popa kucā, popa kačš, īt vārtus, kas tī taidš par breinumu. Nŭgōjš jys i namanāja, kai tyka petļōs. A duracensš nŭgōjš verās, ka petļōs ticš patš pops. Tai ka brōli beja pīsaciejuši lai syt i nas iz sātu, lai kas na tī

būtu, jys popu nūsyta i, atness iz sātu, īsvīdá ustobā saceidams: "No, tagad dorot ai popu kū gribit, ka jiuš jō cīž vajdzāja." Brōli pasoka durakam, lai jys nasoka ni kam, ka jys nūsitš popu. A popu nūnas iz reju i ībōž rejis ceplī. A duraks, kai duraks būdams, kū tik sateik tam i stōsta: "As nūsytu popu, a brōli jū ībōzá rejis ceplī." Brōli, rādzādami, ka jīm draud, naizbāgams sūds, popu izvylka nu rejis ceplá, i jō vītā nūkova ōzi i ībōzá rejis ceplī, a popu nakļ nūvádá iz azaru i nūsleicynōja. Kod sabraucá popa meklāļ, tod duracens aizskrāja prīškā i nūvádá meklātōjus iz reju. Īleidš rejis ceplī, apčupīniejš, apčupīniejš, jys vaicōja: "Voi jiusu popam beja bōrzda?" Tī atbīldāja: "Beja". Tod jys apčupīniejš ásti, vaicōja: "Voi jiusu popam beja ástá?" Tī atsacāja, ka nabejš. Tod duracens apčupināja roguš i vaicōja: "Voi jiusu popam beja rogi?" Tī, rādzādami, ka tī ir na pops, a ōzš, pascāja: "Duraks bejš par duraku i palīk!" i aizgōja prūjom. Pavasarī, kod lads azarā izkusa, viļni popu izskolōja molā. Tūražis jam sataisāja bogotys bāris. Iz bārám gribāja it i duracens, a gudrī brōli jō nalaidá. Kod gudrī brōli beja aizgōjuši, duracens izsyta lūgu i nūskrāja iz bārom. Īskriejš ustobā jys klīdzá: "Ā! Kai popa sist — tok nabeja nivīna, a kai bīzōs putrys ást — tok pylins!" Koč gon jys runōja patīseibu, a tai kai jys beja duraks, to i jū runu nūturāja par duraka runu. Pec popa bāru jī otkon ai petļom giva zvierus, duracená vairs nasyutāja kai agrōk, lai atnas kas patič petļōs, a gōja poši.

4. PŌSOKA PAR STYMBYNU

Senejūs laikūs dzeivōjš vīns veceits vōrdā Andrivs. Jam bejš ļūti daudz bārnu, kurus atstōjš jō dāls nūmierdams. Pīgōja laiks, ka nabeja kō āšt ni bārnim, ni pošam. Veceits prōtōja, prōtōja, kai lai daboj maizis deļ sevá i bārnim. Jys nūdūmōja īt iz mežu meklāť sovys laimis. Jys pajem ciervi, nūit iz mežu, īraudziejš stymbynu īsyť pa stymbynu, i izskrīn nu stymbyna malna vuška. Jys tū vušku par placim i iz sātu. Sātā nūplieš vuškai ōdu, pōrdūd, a gali atstōj. Par ōdu jys nūpierk sōlá, maizis i dzeivoj nedeli. Pec nedelis pītryukst galis, pītryukst sōlá i otkon jōmierst bodā. Tod bārni prosa, lai dzeds īť otkon iz mežu i atnas ūtru vušku. Kū darāť, dzedam žal bārnu, jys pajem ciervi, nūit da tam stymbynam, īsyť trejs řaizis, i izskrīn nu stymbyna palāka vuška. Jys vušku par placim, atnas iz sātu, nūplieš ōdu, pōrdūd i par tū naudu nūpierk sōlá i maizis, pīvard galis i dzeivoj nedeli. Pec nedelis pītryukst maizis, pītryukst sōlá i galis. Bārni otkon prosa dzeda, lai jys īť iz mežu meklāť vuškys. Dzeds nūit da stymbyna, dasyť trejs řaizis ai cierva pīši i nu stymbyna izskrīn bolta vuška. Jys tū par placim, nūnas iz sātu, nūplieš ōdu, ōdu pōrdūd, par tū naudu pīpierk sōlá, maizis, pīvard galis i dzeivoj nedeli. Paīt nedelá i otkon jōmierst bodā. Bārni prosa dzeda, lai jys īť iz mežu vāl pec vuškys. Dzeds paklausa, nūit iz mežu daīt pi stymbyna i dasyť trejs řaizis, a stymbyns gōžās i nūsyť dzedu. Bārni sātā gaida, gaida, kod dzeds atīš i atnásš vušku, a dzeda kai nav, tai nav. Bārni, bez maizis dzeivōdami, nūmierst, a dzedu mežā apād vylki.

Ka stōsteitōjs rādž da vīnam klauseitōjam malnu dagunu, tod jys vaicoj: "Kaida beja pyrmō vuška?" Tod stōsteitōjs atbiļd: "A tāv taida padaguná, kai tai vuškai zam lipys."

5. PŌSOKA PAR VACU NAUDU

Ŗaizi dzeivōjuši divi kaimini. Vīns bejš bogots, a ūtrys nabadzeigs. Ŗaizi bogotīs, atgōjš da nabogijam, soka, "No mož iš naudys maklātu, muni dāly iš, to tu ari vari Ŗaizī ai jīm īt, mož i atrassit." A nabogīs atsoka: "Navajag maņ valna naudys, a ka Dīvs dūš, to i pa lūgu īsvīsš" Bogotō dāly īt, īt i īrauga iz celá nūsprōgušu suni. A jī sarunoj pajimṭ tū suni nūnásṭ i svīšṭ nabogō ustobā. Kai dūmōts, tai dareits, pajem suņ, nūnas i īsvīž ustobā pa lūgu. Skandys viņ saskaņ, i sunš pōrzaviersṣ par naudu. Nu tō laika nabogīs palicš bogots.

6. PŌSOKA PAR ZYRGU, KURS NADZEIVS STAIGOVŠ

Vacijam Otikovam bejš vacs zyrgs. Jys tū zyrgu nūkōvš, ōdu nūpliesš i pōrdevš. A tymāpaṭ sādžā — Guļānūs dzeivovš Polsāns, tys saudiejš vylkus. Nu tai kai vylki meklej galis, to Polsāns zyrga gali nūvilčš da rejai, nūlicš tai, lai pa rejis lūdzeņu var rādžāt, kod atīš vylki. Jys sād, sād, gaida, gaida, a

vyliku kai nav, tai nav. Jam teik solts, jys jau gribāja iņ iz sātu, ka ģraudzāja, ka nūplāsts i sasalņ zyrġs sōka kustāt. Jys, dūmōdams, ka zyrġu kustynoġ vylki āsdami, dagōja tyvōk pi lūdzená, lai pazavārt, kas ai tū zyrġu nūteik. Dagōġ pi lūdzená jys ģraudzāja, ka zyrġs jau pīzacielņ. Jys pōrzabeidņ, nazynōdams kō darāt, izsōvá ŗaizi, a zyrġs napakryta. Polsāns, nazynōdams kur glōbtīs, izskrāja iz vōrcáļu. Zyrġs ģgōġ kulā, pastaigōġ, pastaigōġ, atradņ reġis duravenis, ai kōġu attaisieġ, paūņņōġ, paūņņōġ gaisu i kōpņ iz vōrcáļu. Kai ŗaizá tymā laikā aizdzīdovņ ġailņ, i Polsāns nūskrieġ zámī caur zyrġa kōġom i da satai. Reitā nūġōġ pazavārt i atradņ zyrġu — kai pīzaslieġ, tai i palicņ. Polsāns stōstieġ, ka pec šō dūmom zyrġā beġ ģleidņ valns, i kai ġailņ aizdzīdōġ, valns nu zyrġa izleidņ i zyrġs palicņ ai prīšku kōġom pazaslieġ.

Stōsteitōġ taiņni ġolvōja, ka tai beġ, ġo Polsāns patņ ġam par tū stōstieġ.

6A. PŌSOKA PAR PRACIVNŪ SĪVU

Ŗaizi da vīna saiminīka atbraucņ ġauns puisņ svōtūs. Tāvs soka: "Kurū tu ġrib ġimņ?" ġauničņ soka: "Na vacōkū." A tāvs, nagribādams cylvākam nalaimis, sacāja: "A kū tu ai ġū dareiņ, ġei ir brīsmeġa natiklá. Ka ġei tāva naklausa, kai to ġei tevi klausās." A ġauničņ atsoka: "Maņ nav nikaida dorba, varās ġei i ġulāt, cik ġryb, blġa tik skaista." Tāvs atdūd máitu, sataisa bogotys kōzys. Pec kōzu ġaunō sīvā nastrōdoġ nikō, ġuļ tik i ād.

A veirs, gudrys puisš, jys reitā agri pīzaceļ, paād i aizīt da dorba. Vysu iedīni nūgloboj i pasoka mōtái, lai jei sīvai nadūd āšt. Ūtrā dīnā ari taipaṭ. Trešā dīnā, rādžādama, ka gulūt daiš miertṭ bodā, jei pīzaceļ i izslauka ustobu. Par ustobys izslauceišonu veirs īdūd jai brūkastš, a azaida i vakareņu nadūd. Catūrtā dīnā jau pīzaceļ paprišk veira mōtis i vaicoj: "Mām, kū maņ darāṭ?" Mōtá pastōsta dorbus, i vadakla palik lelu, lelō strōdneica. Natykums jai beja izdzeits, tagad vajdzāja izdzeitṭ pracivnumu. Ka veirs kod pascāja vōrāṭ bīzu putru, tod jei pīvōrāja krupnīka; ka jys sacāja pīvōrāṭ krupnīka, tod jei pīvōrāja bīzys putrys. Ka veirs sacāja skrīn šur dreizōk, tod jei gōja kai na lieņōk; lobōk i nasok. Ŗaizi jaukā vosorys dīnā veirs, īdams ortu, pascāja sīvai, lai jei izkrota sīnu nu koponu, a jei stōja, pīnásá kubulu iudiná i vysu sīnu samiercāja. Veirs, atgōjš nu aršonys, atroda sīnu samārcātu i vaicōja nu mōtis: "Kas maņ sīnu samiercāja?" Mōtá pascāja, ka vadakla. Veirs par sirdš nūvyulka jai lyndraku i kopku i plyku pīsāja pi kūka. A tymā dīnā beja cīš daudz dunduru. Dunduri pīsāda jai i iz kōju, i iz rūku, i iz vādara, i iz kryušu, i vysy syucá ašni. Vokorā veirs atgōjš atroda jū vīnūs ašņūs. Kod veirs vaicōja: "No voi tagad bīysi paklauseiga?" jei atbīldāja: "A koč gunī syuṭ, i tī leisšu" Pec tō jei beja vīna nu paklauseigōkom i strōdeigōkom sīvom vysā dzeraunī. Pagōja gods, i jūs mōsys beja izgōjušš pi veiru. Ŗaizi tāvs satrebavova vysys trejs máityš i jūs veirus cīmā. Vysu treju veiru sīvys, voi vysys trejs mōsys nūgōja iz pierti. Tāvs vaicōja nu vīna znūta, voi sīva loba, voi labi klausa. Tys atsacāja, ka loba i klausa. Vaicova nu ūtra. Tys ari atbīldāja, ka klausa. Tod tāvs dagōja da tō, kuram atdává jaunōkū máitu i vaicova: "Nu,

dielen, a kai tova sīva, voi jei tevá klausa?" Tys atsacāja, ka par vysom tovom trejom máitom lobōk klausa. Tū dzierdādami pōrejī divi znūti sōka ai jū spōrōtīs, a jys moz spōrōjīs, pascāja: "Sadarynōsim, ka jiusu sīvys ir paklauseigōkys nakai muna." Jī salyka daudz naudys, i kura sīva dreizōk atskriš nu piertš, tam i nauda. Izīt vacōkōs máitys veirs i pasauc sovys sīvys. A tei atbiļd; "Pagaid, lai as apzavalkūs, tūlaik i nūiš." Tei apzavalk i atīt. Tod izīt vydyskōs máitys veirs i pasauc sovys sīvys, a tei, tōpaļ kō vacōkō, atsoka, "Pagaid, lai apzavalk, tūraiz i nūiš," apzavalkās i atīt. Tod izīt jaunōkōs máitys veirs i pasauc sovys sīvys saceidams: "Dreizōk áj šur, a ka naiš, to īgōdoj, kai stōvieji dasīta, i váļ tys bīš" Veirs napaspāja váļ i izrunōt, ka sīva klōt. Jei nascāja, ka pagaid, koleidz apzavilķš, a atskrāja plyka iz ustobu. Tai kai jaunōkō máita atskrāja vysdreizōk, to i nauda pīdarāja jaunōkōs máitys veiram.

7. PAR VACU NAUDU

Vīns puisš navarādams dorba strōdojūt nūpeļnāt daudz naudys, gōja meklāt vacys naudys. Nūgōjš iz zynomū vītu, jys soka rakļ. Izroka vasalu šķierstu naudys, a tovu nalaimi, kai tik jys izroka tū šķierstu, tai verās, ka da jam atskriņ daudz "kazāku" ai zūbynim. A jys nūdūmōja napalaist šķiersta ai naudu nu rūkom voi smiertš, voi dzeivá i apzacārá ai obom rūkom ap šķierstu i turāja. Kazāki daskriejuši ciertá jam ai zūbynim par kōjom, par rūkom, par golvu, a jys apraudzāja

rūku, tōs dzeivys, apraudzāja kōju, tōs dzeivys, apraudzāja golvys — i tei dzeiva. Tod jys palyka drūsōks, i lai jam kū darāja, voi nadarāja, a jys turājās pi šķiersta i nalaidá valī. Tod kazāki sajāmá jū, násá, násá i nūsvīdá. Pec kaida laicená jys sōk ai kōjom raudzāt, kas jam pakalī atsarūn, sōc ai rūkom, a tovu breinumu, vysapleik myurš. Tod jys sōk pa druskai rōpōt iz prīšku, i īrōpoj taidā kai dūbī, tod pakōplá drusku iz augšu i izkōp nu tōs dūbis. Tod īrauga mozu šķierbeni. Jys daīt, verās, ka durovys, attaisa durovys, verās, ka jō poša kuls. Tod jys nūit iz sātu, i sātā jau cyti brūkastāja. Pajem maisu, nūit iz rejis cepli, kur valny jū beja nūnasuši ai vysu šķierstu. Saber naudu maisā i dzeivoj laimeigi.

8. PŌSOKA PAR GARŪ PUPU

Dzeivova dzedenš ai babeņu. Jīm beja bolta vistená. Vīnu dīnu vistená zam ceplá kosdamīs, izkosa vīnu pupeni. Ūtrā dīnā pupená izdeiga, trešā augdama pōrplāsá cepli i auga tōļōkai. Catūrtā dīnā jei izauga da grīstim, pōrplāsá grīstus i auga tōļōk. Pīktā dīnā jei daauga da jumta, pōrplāsá jumtu i auga da dabasim. Kod jau pupená beja daaugusá da dabasim, dzeds ai babu sadūmōja kōpēt iz dabasim. Dzeds pa prīšku, baba pakal, i kōp iz dabasim da Dīvená. A tá dzedam izkryta peipá nu zūbu. Jys klīdz iz babu: "Baba, sorgojīs, ka tevá peipá nanūsystu!" a baba napaspāja atsarauēt molā, i peipá krysdama nūsytā babu, a dzeds izkōpá iz dabasim i váļ tagad tī dzeivoj.

1. PŌSOKA PAR PLITKENI

Vīnu svātdiņ Plitkená beja nūgōjš iz krūgu i pīzadzies tai, ka navariejš vokorā atīļ iz mōjom. Zam gaišuma jys pazamūda i gōja iz sātu. Pa celám īdams jys īrauga pīguļņikus. Pīguļņiki gryb īkūrļ gunkuru, a navar. Plitkená sōc klīgļ: "Kū jiuš vairōk pyutit, tū gunš lai vairōk dzīst; kū jiuš vairōk pyutit, tū gunš lai vairōk dzīst! Pīguļņiki sazasyrda iz jō i dzanās pakaļ. Dadzynuši, jī Plitkeni nūkitynoj ai žogorim tai, ka jys steivs pīzaceļ nu zámis. Plitkená, nazynōdams kai lai soka, vaicova nu pīguļņiku: "No tok sokot, kai lai as soku." "Soki tai: kura pagaleitá apdzīst, tei lai otkon īzadag, i dag vāļ ai lelōku guni kai agrōk." Plitkená īt pa ceļu tōļōk i klīdz: "Kura pagaleitá apdzīst, tei lai otkon īzadag, i dag vāļ ai lelōku guni kai agrōk." Īdams jys īrauga, ka vīnam saiminīkam dag kuls. Jys, nu pīguļņiku pamōceits, īsōk sovu dzīsmi "Kura pagaleitá apdzāsta, tei lai otkon īzadag i dag vāļ ai lelōku guni nakai agrōk". Tū izdzierduši, dziesieji sōc jū lomōļ: "Redļ kaidš tá valns, ļautenim tai i gon lela strōpá, sadaga vysī rudzeišī, ni kō teirumā sāt, ni āšļ." Sadūd, sadūd Plitkenái pa koklu iz aizdzan paceļ. Plitkená, īdams paceļ, vaicova niu jīm: "No kai to maņ sacāļ?" Dziesieji pascāja: "Áj pa ceļu, klīdz: "Pyrmīs ī pādejīs, pyrmīs i pādejīs." Plitkená īt i klīdz pasaceitūs vōrdus. I kai raizá tymā laikā jau beja izausš gaišums i vīnys dzeraunis vīna saiminīka bārnu kūmi vádá da bazneickunga, lai nūkrystāļ.

Tys jau vysu laiku bādovōs, ka Dīvs jam nadūd ni vīna bārna. A Plitkená, caur jū īdams, klīdz vysā bolsā: "Pyrmīs i pādejīs, pyrmīs i pādejīs". Kūmi, izdzierduši ka jys tai runoj, sadává jam pa koklu i pamōcāja, kai lai jys klīdz: "Tu soki, ka lai itys aug styprys i vasals i jaunus lai Dīvenš dūd" Plitkená īt pa ceļu i klīdz pasceitūs vōrdus. Tá kai řaizá tymā šaltī īt pa ceļu vīns cylvāks, kuram iz čūksta izaudzš lels-razlels trums. A Plitkená, caur īdams, klīdz vāļ styprōk: "Itys lai aug styprys i vasals i cytus lai Dīvenš dūd" Cylvāks, izdzierdš, ka Plitkená tai soka iz jō truma, sōka jū lomōt: "Kas tu troks! Redzi, ka tai navar paīt, a jys klīdz, lai Dīvenš dūd vāļ vairōk". Gōjiejs sadūd, sadūd Plitkenái pa mugoru i pavuica, lai jys tōļōk īdams klīdz tai: "Lai nivīns i nu zámis nalein, i izleiduši lai izpuť." Plitkená īt tōļōk i klīdz pasceitūs vōrdus. Kai řaizá Plitkená jau klīgdams beja izgōjš iz sovys dzeraunis teiruma, kur kaiminš sāja rudzus. Jys, izdzierdš Plitkeni klīdzūt tūs vōrdus, dūmōja, ka Plitkená jū lōd, i sōka tū myzōt. Plitkená ap pušdīņom tyka sātā i nu myzōšonys beja palicš tik vōjs, ka vysu nedeli gulāja slyms.

2. PŌSOKA PAR VÁCEITI

Vīnūs vacūs laikūs beja izgōjš taidš bods, ka nabeja kō āšt ni lūpim, ni ļaudim. Vīnu dīnu īgōja dzeraunī veceits — ubadzenš. Jys pōrgōja vysu dzerauni, bet nivīns jam naīdává i paāšt, na tik leidza. Dzeraunis golā dzeivova vaca váceitá. Īgōja jys pi jūs i prosa maizeitis, a jei atsoka: "Tāteņ, maizeitis pi

m̄ys nav, jo kura beja, tū vysu jau apādám, bet klietī ir druska myltu, i ka tu drusku pagaideisi as izcepšu kakorceni i īdūšu tāv leidza” Veceits beja ai mīru pagaidāt. Tod váceitá pasyutāja sovu mozū m̄aitini iz klieti pec myltu, tei atnásá pādejūs miļteņus, izcápá kakorceni i īdává ubadzenám leidza. Ūtrā dīnā váceitái jau nabeja kō āst, ni pošai, ni mozai m̄aitinái. Váceitá syuta m̄aitini iz klieti pec myltym, dūmōdama, ka tī vāļ palyka kaida druska. A m̄aitiná soka jai, ka šei vysus myltus izslauciejusá. Beidzūt nūit váceitá pošá iz klieti i tovu breinumu, — jei atroda myltu tikpoš kai leidz tam, ka nabeja capusá kakorku deļ ubadzená. Ūtrā dīna jei nūit otkon i atrūn myltu tikpoš. Izgrōbusá tūs myltus, jei nūit iz klieti trešā dīnā i atrūn myltu tikpoš. I mylty klietī auga kotru dīnu, lai cik ni jūs grōb, a tūs beja ai vīnu tikpoš. I váceitá ai sovu m̄aitiņu beja vysod paādušs.

3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

Vīnam tāvam beja trejs dāly. Jī dzeivova pa vysam bednai. Tāvs mierdams sovim dālym atsacāja sovu montu. Vacōkijam atsacāja kačeiti, vydyskijam šupleiti, a jaunōkijam pascāja īt iz mežu i plāst, lyukus. Pec tāva paglobōšonys vysī dāly dāvās pasaulī meklāt sovu laimi. Pyrmīs gōja vacōkīs brōļš. Jys pajámá tāva atsaceitū kačeiti zam pozusš i gōja. Ūtrā dīnā jys īgōja taidā kienistī, kur beja brīsmeig daudz páļu. Tī beja vīns škiunš, i tys beja pylns páļu. Tymā škiunī kotru nakť vajdzāja

dūṭ pālom vīnu cylvāku, a ka gadiejumā nadává, tod pālis leida ōrā i ādá ļaudṣ. Tys jau beja zam vokora, ka vacōkīs brōlṣ gōja car tū ťkiuni.

Tī ļaudṣ jū sagiva i īspīdá pyunī ai vysu kačēiti. Kod satymsa tymss, pālis sōka leist nu vysim pyunis koktim i īṭ da jam. Kačēiṭṣ, īraudziejṣ pālis, izlācá jam nu rūku i sōka giuṭ pālis. A nabeja tai kai jūs molā, kur pālis nu kača sorgōjās kai valns nu krysta. Tá jūs paṭ sōka kūstīs kačam gon dagunā, gon kōjōs, gon ástī. Kačēiṭṣ, rādžādams, ka jam draud brīsmys, jys peļu naādá, a tik nūkūdá. Vacōkīs brōlṣ, rādžādams, ka kačēišam īṭ gryutōk, sōka paṭṣ paleidzāṭ, meideidams pālis ai kōjom, a pāļu beja tik daudz, ka vysu nakti leida nu vysim koktim i tik zam gaišumu pōrstōja. Reitā kienenš syuta sovus sulaiņus, lai izsvīž nu pyunis kaulus. Sulaini nūit i atrūn cylvāku dzeivu. Jī atīt da kienená i pasoka jam, ka tys cylvāks, kuru šī vakar īspīduši pyunī, asṣ dzeivs. Kienenš lik jīm atstōṭ iz ūtru nakti. Sulaini i atstōj.

Tymsam tymstūt, pālis sōc otkon leist nu vysim koktim. Kačēiṭṣ stōjās otkon pi sova dorba, a šūnakṭ jau napīteik i da pušnaktim. Reitā sulaiņṣ īṭ otkon apzavārtṣ, kas ai jū nūticṣ, a otkon atrūn dzeivu i pi tam divys lelys, lelys gubys nadzeivu pāļu. Jī nūit da kienená i vysu izstōsta. Kienenš pasoka jam, lai atvad tū cylvāku da jam. Sulaiņṣ atvad. Kienenš vaicoj: "Kai tu variej tī palikṭ dzeivs, ka as asmu tī nazcik īspīdṣ, a nivīns nav palicṣ par nakti dzeivs. "Kaidis tī táv breinums, jo itys kačēiṭṣ vāļ na tik jūs bṣṭ sapliesṣ," atbiļdāja vacōkīs brōlṣ. Kienenš, rādžādams pi jō kačēiti, soka tū targavōṭ. "Pībār taidu skaudzi zalta, kai ai tū zaltu varātu apbārtṣ šū zviereiti, ka as jū paceļṣ

aiz ástis!” sacāja vacōkīs brōļš. Kienenš beja ai mīru, lai tik atdūd. Atnásá cālu maisu zalta i apbārā kačēiti ai zaltu. Tagad jys sajámá zaltu i atgōja laimeigs iz sātu. Tagad gōja vydyskīs brōļš. Jys pajámá sovu šupleiti i laidās pa vysu pasauli. Ūtrā dīnā zam gaišuma dagōja jys pi vīna kula, rādž, ka kulā ir guņš. Īgōjš kulā, jys atroda tī daudz ļaužu, tī apsāduši labeibys gubai i pyušļoj, lai atšķiert gryudus nu palovu. Vydyskīs brōļš soka: “Kū jiuš tá pyušļojit, dūdit ka maņ, as jūs par pušstunđi vīns patš atšķieršu.” Pajiemš šupleiti rūkā, jys soka vietāt. I patīsi pec pušstunđis vysa guba beja cauri, i gryudi i palovys beja sevim. Kiulieji, rādžādami, ka jys vīns patš tik dreiš izvietāja, sōka nu jō prasāt, lai jys atdūd jīm tū šupleiti. A jys prasāja par tū tik zalta, ka varātu apbārt vysu šupleiti. Tī beja ai mīru, atnásá jam zalta, apbārā šupleiti ai zaltu i vyss beja gotovs. Tagad vydyskīs brōļš sajámá zaltu i aizgōja iz mōjom laimeigi. Niu beja laiks jaunōkō brōlā izmieginōt sovu laimi. Jys pajámá kuleiti, lyka par placim i gōja pasaulī sovu laimi maklātu. Vīnu dīnu jys nūgōja pi lela pūra, pa pūra molu auga leli i rasni kōrkly. Jys sōka plāšt lyukus. Tá izskrīn nu pūra valns i vaicoj: “Kū tu, puiseit, gribi darāt ai itīm lyukim?” A jaunōkīs brōļš atsoka: “Nu itūs lyuku as peišu bradini, ai kū valnus zvejōt nu pūra.” Valns, izdzierdš itū, pōrzabeida i dōvoj jam vasalu maisu zalta, lai tik jys nazvejoj valnu nu pūra. Tys ir ai mīru, lai tik dūd zaltu. Valns ocu mirklī beja pūrā i tikpaž dreiši atpakaļ ai maisu zalta. Pec tam valns rādžādams, ka tam kapališa golvā, sōka prasāt, lai tys atdūd jam i tū. A jaunōkīs brōļš soka: “Kai ta as tāv tū varu atdūt, ka šei capurá savolda pārkiuni. Ka tei golvā, to vari iņ drūs nu pārkiuná. A ka gribi, to pībār tū pylnu

zalta, tod atdūšu.” Valns, rādžādams taidu lobu aizsorgu pret pārkiuni i vāl pi tam tik lātu, tivleņ beja pec zalta. A jaunōkīs brōļš pa tū laiku paplāsá capurái caurumu, izkosa zámis dūbi i ilyka tī capuri. Valns atnásá vīnu maisu, atnásá ūtru, a capurá kai nav pylna, tai nav. Beidzūt valns atnesš pādejū maisu sacāja: "Kū gribi, tū dori, a zalta vairs nav.” Tod jys, rādžādams, ka jys patš ai sovu spāku tōs naudys nanūnásš iz sātu, sacāja iz valnu: "Nu ka nav vairs naudys, to nūnás šū naudu iz munom mōjom, tod atdūšu capuri.” Valns ai lelōkū priku sabārā naudu maisūs i nūnásá iz jō mōjom. Tagad vysī trejs brōli dzeivova bogotai i laimeigai. A valns vīnā dīnā apmaucá tū capuri i, izbōzš golvu nu pūra, rōdāja pārkiunám čepstu, saceidams: "Ša táv, ša táv, ša táv.” Tá nūreibāja viņ, ka spārā pārkiunš, i valns beja nūsparts.

4. PŌSOKA PAR RAZBOINĪKU

Dzeivova tāvs i mōtá, jīm beja vīna moza máitiná. Vīnu dīnu tāvs ai mōti nūbraucá cīmā i atstōja sātā sovu máitini. Máitiná, beidamīs vīna poša gulāť, nūgōja da kaiminá paprasāt draudzinis, lai atīt da jai gulāť. Tei i atgōja. A pa tū laiku, koleidz jei beja pi draudzinis, ustobā ileida ubogs — razboinīks. Kod draudziná beja atgōjusá, ubogs jau beja paleidš zam gultys. Saiminīka máitiná nūgōja gūvu slaukť, a draudzínái pascāja pagaidāť siņcīs. Tá stōvādama siņcīs, jei izdzierdā, ka nazkas staigoj pa ustobu. A tī beja izleidš nu zam

gultys ubogs, i meklāja kō äšt. Tei pataisāja durovys i ģraudzāja, ka zam gultys paskrāja razboiniks. Jei brīsmēigi pōrzabeida, a stōstāt nastōstāja. I kod tei atgōja nu gūvu slaukšonys, jōs draudzenā vīnmār prasājās, ka šei īškūt iz sātu. Tei, nazynōdama nikō, ari palaidā. Kod jau maitinā gribāja ģt gulāt i gōja apdzāšt guni, zam gultys aizaklīdzā: "Kam dzāš guni, dūmoj, ka as īšu gulāt naiedš," i izleida nu zam gultys lels cylvāks ai garu nāzi rūkā. Maitinā pōrzabeida i nazynōja kū darāt, a kod jys aizaklīdzā ūtru ŗaizi, tod jei tivleņ dabōja jam kō äšt. Tá jai ģgōja prōtā lobs leidzeklis: ādūt nūdūrť razboinīku. Kod razboiniks bōzā svīstu mutī ai garu nāzi, jei dreizi ai dalnu tolknāja nāžam par spolu i nāža osīs gols izleida razboinīkam car pakausi i jys beja beigts. Tagad maitinā nagulāja par nakti sovā sātā, a nūgōja da kaiminā. Kod tāvs ai mōti atbraucā nu cīma, tod maitinā atgōja iz sātu, bet jei nailgi dzeivova, jo nu tō razboinīka beja par daudzi pōrzabeidusā.

5. PŌSOKA PAR VALNA "SĪVU"

Vīna maita bejuš dziediejuš, ka Zīmys svātku reitā var izzynōt pi kaida veira jei izīš, voi pi jauna, voi pi vaca. Vajags tik nūīt iz klāvu i giuť vuškys, jo nūgiuš vācini vušku, to izīš pi vaca veira, a jo nūgiuš jauneklī, to pi jauna. Tai i jei nūgōja iz klāvu i nūgiva vušku, bet tymsā jei navarāja izšķiertť voi tei ir vācinā, voi jauneklā. I lai zynōt, kaidu vušku jei beja nūgivusā, jei apsāja vuškai ap koklu škaplerus, jo cyta pi jōs nikō nabeja.

Kod izausa gaišums, jei nūgōja iz klāvu pazavārt̄ sovys laimis, voi nalaimis. Īgōjusá klāvā, jei ģraudzāja koktā siežūt valnu ai škaplerim ap koklu. Valns navarāja aizbāgt̄ tō deļ, ka ai svātumu navar álñi rōdātis. I tik pec nūjimšonys škapleru, valns beja prūjom, a máita tū vysu turāja par nīku. Vīnu dīnu tōs máitys brōļš gōja iz večerinku. Jys gōja pa taidu lobu ceļu, ka tī taida celá nikod nabeja, paņ pošā sausōkijā laikā beja slápn̄s. Verās, ka celá molā stōv ustoba i ustobā ir kōzys. Jys ģgōja ustobā i sōka tī ai vysim kūpā doncōt̄ i runōt̄ i äšt̄. A tai kai pi jō leidza beja kūklis, to valny jū pīlyudzá, lai jys spielej. Jys i beja ai mīru. Valny jam apsūlāja lobu naudu. Zam pušnakšu kōzys beidzās. Valny samoksova jam daudz naudys. A kod gailš aizdzīdova, vysy valni izgaisa, i nauda palyka par lopom. Jys nu vysa šō nasaprota nikō, a kod izgōja ōrā, ģraudzāja, ka jys ir ģgōjš sovā kulā. Tod jys ģrōvā spičku i ģraudzāja nazkū sejī karinejūt, a kod dagōja klōt i apzavārā, tod ģraudzāja, ka sejī karinej jō mōsa. Niu jys saprota, ka jys beja iz sovys mōs̄ys "kōzu" ģlyugts par muzykantu.

6. PŌSOKA PAR VYLKIM

Vīnā lela meža molā auga lela i rasna līpa. Pi līpys kotru nakti nu vysa meža sazasājā vylki i gaudōja kaidu laiku, i tod vysī izstaigova pa vysom molom. Vīns puiss, vōrdā Andrīvs, nūdūmova nūiņ pazaklausāt, kū tī vylki gaudoj. Jys jau tivleņ pec pušdīņu nūiņ da tai līpai, īkōplā vydā i sād. Kod tymsa satymsa, tod sōka vylki laseitīs. I kai tik jī īraudzāja, ka kūkā sād cylvāks, soka gaudōt nalobā bolsā, kōpt vīns iz ūtra, lai tik dabōt kūkā sādātōja. Par laimi jam leidza beja blisā, nu tōs jys izsōvā vairōkys ŗaizis, a veļteigi, naleidzāja i tei. Vylki ai vīnu palyka trokōki, sōka graužt paņ kūku. A Andrīvs, kūka sādādams, beja ni dzeivs, ni mirš. Beidzūt nu augšīnis beja dzieržams bolss, vylki apklusa, i nu augstīnis runova bolss, kurs sacāja iz kotru vylku, kur kuram īt pec sova laupiejuma. Beidzūt sacāja iz vacōkū vylku: "Tova dalā ir kūkā, siedī gaidī!" Tivleņ vysī vylki izskraidāja kotrys iz sovu pusi, a vacīs vylks palyka siežūt. Izausa gaišums, a vylks kai sād, tai sād. Andrīvs sōka klīgt, lai īt jam paleigā. Nu dzeraunis sagōja ļaudš, sōka klīgt iz vylka, vylks i nūbāga iz mežu. Andrīvs, nūkōpš zāmī, izstōstāja, kū šys redziejš i dzierdiejš. Tī jam pascāja, lai jys naīt ni nu ustobys, jo vylks var jū apāst. Pec kaidu desmit godu Andrīvs sādādams nūdūmova: "Kas zyna, voi tys vylks vāl ir dzeivs, a as beistūs izīt ōrā." Laidās i izgōja iz dōrzu pazavārt. A tikkū Andrīvs beja izgōjš pa durovom, vylks jū sagīva aiz reiklis i nūreja, i patš aizskrāja paceļ.

7. PAR VACU NAUDU

Vīnu ņazi Polsāns nūdūmōja īt vacōs naudys rakč. A lai lobōk lūbtūs, jys atsūlāja valnam kumeli. Kod jys beja jau naudu atracš, tod īraudzāja, ka jō sāta dag ai vīnu guni. Jys nūzabeida i skrīt iz sātu, a kod jys pagōja divus sūļus, nauda izgaisa i gunš vaira narádzāja. Reitā jys nūgōja iz teirumu i atroda kumeli nūsprōgušu.

1. PŌSOKA PAR KAČEITI I GAILEITI

Senejūs laikūs dzeivovš kačeiš i gaileiš. Kačeiš gōjš medeibōs, a gaileiš palicš sātā. Vīnā reitā kačeiš pīzacielis, pabierš gaileišam mīzeišu, sacāja: "As īšu iz mežu putnu medāt, a tu palic sātā, verīs, nalaid nīvīna ustobā." Kačeiš aizgōja iz mežu, gaileiš palyka āsdams mīzeišus. Tá, kur bejusá nabejusá, pi durovom lopsa i prosōs nu gaileiša, lai jys īlaiž vydā: "Gaileiš, brōleiš, īlaid maņ vydā" A gaileiš nalaiž, jo kačeiš jam beja pasciejš, ka lai nalaiž nikō ustobā. Lopsa sōc otkon lyugtīs: "Gaileiš, brōleiš, īlaid koč nadzeņu pasiļdāt." Gaileiš īlaidá nadzeņus apsiļdāt, a lopsai tō tik viņ i vajdzāja. Jei ai nogim attaisāja durovys i īleida ustobā. Tykusá pi gaileiša, jei tivleņ jū sagiva aiz reiklis i vylka paceļ. Gaileiš, rádzādams, ka patš ai sovu spāku natikš valī, sōka klīgč kačeiša: "Kačeiš, brōleiš, brōleiš mani lopsa nas, par garim kolnym, par lelim mežim." Kačeiš, izdzierdš gaileiša klīgšonu,

laidās skrīt pa kūku goļym iz tū pusi, kur beja dzierzams gaileiša bolss. Kačeiš lopsu dadzyna, sadává tai, i poši ai gaileiti atgōja iz sātu. Ūtrā dīnā kačeiš otkon gōja medeibōs, a gaileiš palyka sātā. Kačeiš pīscāja gaileišam, lai jys nalaiž nikō ustobā. A lopsa otkon atgōja i prasājās taipaž kai pyrmū ŗaiz. Kod lopsa jū násá, jys otkon klīdzá, i kačeiš jū atjámá nu lopsys. A kod trešu dīnu kačeiš beja nūgōjš medeibōs i lopsa násá gaileiž, tod kačeiš lopsys nadadzyna i lopsa jū nūnásá iz sovu sātu. Kačeiš, atgōjš iz sātu, naatroda gaileiša. Tod jys pajámá stabuleiti i vōleiti i gōja meklāž sova gaileiša. Pec kaida laika jys dagōja da kaidys ustabenis i sōka stabulāž. Rogona, izdzierdusá, ka ōrā nazkas stabulej, pasyutāja sovu jaunōkū maitu, lai jei pazaver, kas tī stabulej. A tik tei pōrspārā kōji par slīksni, kačeiš īsyta ai vōleiti pa pīri, ībōzá maisā, maisu zam čūksta i sād stabulādams tōļōk. Rogona, dūmōdama, ka maita doncoj, syutāja ūtrū, a kačeiš i ūtrū nūsyta. Rogona syutāja trešū. A kačeiš i trešū maisā i sād stabulādams. Rogona dūmōja, ka maita doncoj, i gōja poša ōrā. A napaspāja i izīt, ka kačeiš jū ai vōleiti nūsyta i ībōzá maisā. Tod kačeiš īgōja ustobā i atroda gaileiti iz golda jau sagrīztu. Kačeiš salyka vysus gabaleņus vīnu pi ūtra i īpyutá sovu dvašu gaileišam gnāzī. Gaileiš tivleņ palyka dzeivs, i obi brōli otkon dzeivova pa vacam.

2. PŌSOKA PAR ČYGANU

Vīnu vokoru čygans laidās īt zogtu zyrgu. Īdams, jys īraudzāja braucūt žydu. Radzūt, ka žyds ir aizmidzš, jam īgōja golvā lobys dūmys: izjiugt zyrgu i pajimt deļ sevā. Čygans dagōja, nūstōdāja zyrgu, izjiudzá i pīsāja pi kaida kūka. Tod patš izajiudzá rotūs i vylka tūs. Cikom ceļš beja nu kolna, roti gōja iz prīšku, a kod vajdzāja vilkt pret kolnu, roti stōvāja iz vītys. Žyds pōrzamūdš rōvā "zyrgam" par mugoru ai pōtogu tai, ka čygans navarāja izcīst i aizaklīdzā. Žyds, dziedādams, ka zyrgs, tys ir čygans, klīdzā, pīzacālā kōjōs i rādž, ka sokōs nav vys zyrgs, a cylvāks. Žyds vaicova nu jō: "Kas tu taidš esi?" Čygans jam stōstāja, ka šys asš tys patš tovs zyrgs, a tik tagad šys jau pījiemš sovū agrōkū veidu. Čygans jam malova, ka šys jau trejs godi kai nūmirš i Dīvs par grākim jam licš trejs godi bīt par zyrgu. Žyds, dūmōdams, ka čygans stōstāja praudu, tū izjiudzá i palaidā, lai īt otkon iz tū pasauli. Čygans atsagrīzā atpakaļ, pajāmā zyrgu i aizbraucā iz sātu sviļpōdams.

3. PŌSOKA PAR BŌRINEITI

Vīnai maitināi nūmyra mōtā. Tāvs pajāmā sīvu rogonu, kurai beja i sova maita. Sovu maitu roгона žālova, a bōrineiti syta i syutāja pi gryutim dorbim. Vīnu dīnu beja lels soltums, a roгона izsyutāja bōrineiti drābju vōlāļ. Bōrineitā, nūgōjusā iz pierti, sōka vōlāļ drābis i raudōt par sovū gryutū dzeivi i borgū

pamōti. Tá, kur bejš-nabejš, izlein valns nu aiz krōsnis i soka iz bōrineiti: "Áj tu pi maná dzeivōtu, pi maná táv bȳš vġglys dorbs i lobs iedġš." A bōrineitá soka: "Kai to as ġšu, ka maņ nav lobu kūrpu!" Valns tivleņ atnas kūrpis i vaicoj: "No voi tagad ġsi?" Bōrineitá atsoka: "Kai to as ġšu, ka maņ nav lobys suknis!" Valns tivleņ atnas i sukni i vaicoj: "No voi tagad ġsi?" A bōrineitá atsoka: "Kai to as ġšu, ka maņ nav jauna skustená!" Valns atnas i tū. Piedeigi bōrineitá soka, ka šai naasūt lobu zyrgu. Valns atvad i tūs i vaicoj: "No voi tagad ġsi?" Bōrineitá soka, ka ġšu. A pa tū laiku, koleidz valns vysu beja sanesš, jau beja pušnaktš. I tik kū bōrineitá ġzasāda komonōs, ka aizdzġdova gailš. Valns tivleņ izgaisa, i bōrineitá laimeigi atbraucá iz sātu. Koleidz bōrineitá braucá, gailš zam ceplá dzġdōdams vys dabōvāja: "Ki-ki-ri-gū, bōrineitá zaltā brauc, ki-ki-ri-gū, bōrineitá zaltā brauc" Kod rogona ġraudzāja bōrineiti tik bogotu atbraucūt, jai tyka žāl tōs laimis. Ūtrā vokorā jei dzyna sovu máitu iz pierti drābju vōlāť. Rogonys máita nūgōjusá iz pierti i raudŋ narošnái. Tá izlein valns nu aiz krōsnis i soka; "Áj tu pi maná dzeivōtu, pi maná nav gryuta dorba i lobs iedġš." Rogonys máita atsoka: "Kai to as ġšu ka maņ nav: ni jaunu kūrpu, ni suknis, ni pyura, ni zyrgu." Valns tivleņ par řaizi atvad vysu kū tik jei prasāja, i soka: "No voi tagad tu ġsi pi maná?" Rogonys máita atsoka, ġšu. Valns tivleņ nūplieš jai ōdu i pakar iz sejenis, a kaulus saber iz krōsnis. Kod dagōja pušnaktš, rogona gaida, gaida máityš, a tōš kai nav, tai nav. A gailš zam ceplá dzġdōdams dabōvej: "Mōtis máityš ōdená grab iz sejenis karinādama i kauleni brakš iz krōsnis

stōvādami”. Rogona, dzierdādama itū, nūit iz pierti i atrūn sovys máitys kaulus da ōdu.

4. PŌSOKA PAR MELI UBOGU

Dzeivovuši divi veči, jīm bejš dāls. Dāls bejš lels dzārōjs. Vīnu dīnu dāls kai nūgōjš iz krūgu, tai i naatgōjš. Jys bejš pīdzierš tik daudz brandīna, ka nūmirš. Pec tō laika par kaidu nedeli iit pi jūs kaidis ubogs. A saiminīks nabeja sātā. Ubogs īgōjš gryuši nūzapyutá. Saimineica vaicoj, kō tu tai gryuši pyuť. A ubogs atsoka: "Kai to, saimineiceņ, lai napyušu, jo taidu garu ceļu asu atgōjš nu tō pasaulá iz šū." A saimineica tivleņ i vaicoj; "Dzedeņ, voi tu moř redziej munu dieleni?" Ubogs, rādžādams, ka saiminieca jam tič, sōka vāļ tōļōk malōť. "Kai to naredzieju! Jū Dīvs īcālá par ols nosōtōju nu krūga. A voi zini, čotkeņ: kai tik jys nasdams izdzer buteleiti, tai Dīvs nu jō i pīdzan naudu. Pādejā laikā jys pavysam nūzadzeivova. Staigoj pať bez iuzom." Saimineica tivleņ i prasāť, lai jys nūnas jam koč kū. Tei pīdūd jam i drābis deļ iuzu, i galis, i maizis, i naudys. Ubogs, rādžādams, ka jys panášť navarās, sacāja iz saimineicu: "Saimineiceņ, dūd maņ i zyrgu ai kū nūvāšť, as zyrgu atdūšu tovam dālam, jam bỹš ai kū brandīni vodōť nu krūga." Saimineica īdūd i zyrgu. Ubogs salīk vysu montu i brauc. Pec nagara laika atbrauc nu meža saiminīks. Saimineica jam aizskrīn prīškā i soka, ka šei sovam dielenám īdavusá leidza ai ubogu, kurs beja atgōjš, i maizeitis, i drābju i zirdzeni, ai kū

brandīnu vodōt nu krūga. Saiminīks, rādžādams, ka sīva ir ubogam atdavusá vysu montu, tivleņ apgrīzš zyrgu dzynōs pakaļ. Ubogs, rādžādams, ka jū saiminīks dadzeiš, īgrīzá zyrgu kryumūs, patš pīdiersa iz celá, aplyka ai capuri i sād. Saiminīks, dabraučš da jam vaicova nu jō, voi jys redziejš kaidu braucieji. Ubogs sacāja, ka redziejš. Saiminīks dáva jam zyrgu, lai jys dzanās pakaļ. A ubogs dáva jam, lai jys sorgoj jō capuris, saceidams: "Tu capuris nacál, jo zam tōs ir putns, i kai tu tik jū pacálš, putns izbāgš." Saiminīks palīk sorgōdams, a ubogs pajem saiminīka dūtū zyrgu i saimineicys, i nūbrauc iz sātu laimeigi. A saiminīks mož vāļ i tagad sorgoj uboga capuris.

5. PŌSOKA PAR ŽYDU I KARAVEIRU

Vīnu ņazi gōja kūpā žyds ai karaveiru. Karaveirs soka: "Ot kap maņ atrast taidu stabuleiti, ka vysu doncōtu, ka ai tū stabuleišu!" A žyds soka: "Ot kap maņ atrast gubeni zalta." Kaidu gabaleni pagōjuši, jī atroda — vīns stabuleiti, ūtrs zalta kuleiti. Žyds pajāmá zaltu, a soldots stabuleiti i īt tōļōk. Soldots paīt, paīt gabaleni i pastabulej, i kai tik jys sōc stabulāt, žyds doncoj nūsveisdams. Žyds izdalēja soldotam vysu zaltu pa petakam viņ, lai tik jys nastabulej. Kod jī obi beja īgōjuši kaidā dzeraunī, žyds gribāja nu soldota atjimt naudu, saceidams, ka jys šū aplaupiejš. Dzeraunis ļaudš nūlāmá soldotu pakōrt, partū ka jys aplaupāja cylvāku. Soldots prasāja nu jūs, lai jī

atļaujam drusku pastabulāt. Jī atļōvā. A žyds prasāja nu tūs, lai jī jū pīsīn pi kūka, jo šys navarš nūstōvāt, kod soldots stabuliejš. Soldots sōka stabulāt, a žyds i vysy cyti doncōt. Tai kai žyds beja pīsīts pi kūka, to jys sysdamīs ap kūku nūzasyta. A soldots tyka vasals valī i vāl tagad dzeivoj, ka nav mirš.

6. PŌSOKA PAR BREMENIS DZĪDŌTŌJIM

Pi vīna saiminīka dadzeivova sunš, kačš, gailš. Kod saiminīks jūs nabarova, jī nūdūmova īt par pasauli meklāt sāv pōrtykys. Īdami jī satyka brīdi. Brīdš vaicova: "Kur jiuš īsit?" A tī atsoka, ka, īškūtš maizis meklāt pasaulī." Brīdš jūs pīrunova, lai jī ejūtš ai jū kūpā, par Bremenis dzīdōtōjim. Jī ari paklausāja, i vysy četri gōja kūpā. Mežā jī atroda ustabeni i dzierdāja, ka vydā nazkas runoj, a rādzāt navarāja. Tod jī stōjās vīns iz ūtra viersā i tai jī rādzāja, ka ustobā sād razboinīki. Gailš īraudziejš sōka dzīdōt, kačš ņaudāt itt. Razboinīki, izdzierduši taidu dzīsmi, pōrzabeida i nūbāga, atstōdami ustobā vysu naudu, vysus iedīņus i dzierīņus. Bremenis dzīdōtōji sagōja vydā i labi padzeivova. Tod vālōk gōja tōļōk.

7. PŌSOKA PAR BOLTŪ KĀVI

Vīns vacīs soldots beja atlaists nu dīnastš. Jys īdams pa ceļu satyka maitu. Tei maita sacāja iz jū: "Voi tu mani jōdeleisi?" Soldots atsacāja: "Jōdeleišu!" Kod jau tyvōjās vokors, soldots īgōja dzeraunī pōrgulāt, bet pōrgōjš vysu dzerauni — nikas jū nai laidá. Pīedeigi jys īgōja vīnā mozā ustabenī, kur dzeivova vīns patš veceits. Veceits nu jō vaicova: "Voi tu satyki īdams da kū?" Tys atsacāja, ka saticš. Tod veceits vaicova: "Kū tu iz jōs sacieji?" Soldots atsacāja, ka saciejš: "Jōdeleišu!" Veceits sacāja, ka tāv tagad vajdzās trejs nakts iz jōs jōdelāt i, kod nūsissi, tod bazneicā trejs nakts sorgōt, tod paglobōt.

Kod atgōja nakts, tod atskrāja iz pogolmu bolta kāvā, iz kurys soldotam vajdzāja jōdelāt. Veceits jam īdávā dzeļža vāzu ai kū sist, i soldots izgōja pogolmā i sāda tai mugorā. Tei tivleņ pazacālā gaisā i skrāja, ka viejš viņ sviļpova. A soldots jai vys ai vāzu par golvu, par golvu. Pec pušnakšu tei jau pīkusa, nūzalaidá otkon pogolmā. Soldots nūkōpá, a kāvā izgaisa. Ūtrā dīnā otkon taipat, i trešā kāvā jau beja nūsysta. Tagad soldotam vajdzāja jū vást iz bazneicu i trejs nakts sorgōt. Veceitš jū pamōcāja, lai nūgōjš iz bazneicu, apvalk vīnu rindži ai kreitu i sād, vydā. I kod atskriš tys naškeists gors, tod jys lai nazaver iz jū ni druskys i lai tik skaita grōmotā, kurū jam īdávā veceitš. Soldots nūvádá kāvi iz bazneicu i sorgoj. Ap pušnaktim atsataisāja škieirsts i nu tō izleida brīsmēigs, baileigs čorts. Tys skraidāja vysu laiku ap rindži, a aiz rindža tikť navarāja. Pec pušnaktim brīsmūnš kryta iz greidys i palyka nadzeivs. Tod soldots jū pajámá, īlyka otkon škieirstā i patš aizgōja da

veceišam. Veceits jam pascāja, lai ūtru naktī apvalk divi rindžus, a trešu trejs, jo tei kāvā ūtru nakti pōrsyta vīnu rindži, a trešu — divi. Kod beja vysys trejs naktš nūsorgōtys, tod vajdzāja vāsť iz kopim. Jys aizjiudzā zyrgu i vādā. A kod šķiersts atsataisāja, tod jys nūlācā nu rotu zāmī i gōja atspriekļeņ. Brīsmūņš, izleidušīs nu šķiersta, gōja pa pādīm atpakaļ. A, kod atroda, ka soldots īt atspriekļeņ, tod dreizōk skrāja pakaļ, a soldots pa tū laiku jau beja sasniedzš kopsātu. I tik jys ībraucā ai šķierstu kopsātā, ka tys brīsmūņš sabruka aiz vōrtim nadadziņš soldota. Soldots īlyka jū šķierstā i aproka. Kod jys nūbraucā da veceiša i pastōstāja, ka vysu izdariejš, veceitš jam īdāvā leidza i naudys, i vysa kō, jo šei kāvā jau nazcik cylvāku beja nūvadusā nu šō pasaulā.

8. PŌSOKA PAR CIERVA KŌTA ZUPU

Vīns soldots atlaists nu službys gōja iz sātu. Ejūt jam īzagribāja āšť. Jys īgōja vīnā ustobā, kur saiminīka nabeja sātā, i paprasāja āšť, a saimineica līdzās, ka pi šōs naasam nikō. Tod soldots sacāja: "Laikam pi jiusu ir vacs cierva kōts? Nu tō varēs izvōrāt zupu!" Saimineica i dabova cierva kōta, pīlāja pūdā iudinā, sakiura guni, i soldots sōka vōrāt zupu. Drusku pavōriejš, jys īsmel lizeikā i parauga, saceidams "Ai, ot zups, tok zups, tik drusku sōlā mozōk." Saimineica atnas sōlā, īdūd, lai tik vōrej. Tod soldots otkon, drusku pavōriejš, sōc teikt zupu: "Ot iedīņš, tok iedīņš, kab tik druska putrōmu!" Tod

saimineica atnas i putrōmu, lai tik vōrej. Piedeigi soldots paraudziejš sacāja: "Taida iedīnā as sovā myužā naasu iedš, a ka vēl dalyktu galis, svīsta, pypuru, seipulu, to navarātu nūzaāšt!" Saimineica atnas i galis, i svīsta, i seipulu, lai tik vōrej, jo soldots beja apsūliejš cierva kōta zupys īdūt paraudzāt i saimineicai ai bārnim. Kod zupa beja izvōreita, tod soldots izvylka ōrā cierva kōtu, i vysy kūpā ādā cierva kōta zupu. Kod atbraucā veirs, tod sīva navarāja izateikt jam par soldota cierva kōta zupu. A veirs jai atteicā: "Áj tu glupō, nu tik galis putrōmu itt. as bīt izvirš vēl lobōku zupu i bez cierva kōta!"

9. PŌSOKA PAR LOBU ZAGLI

Vīnam tāvam beja trejs dāly. Jys, gribādams jūs īmōcāt kaidu naviņ omotu, vādā iz piļsātu. Pyrmōk jys vādā vacōkū dālu. A izvodovš pa vysim amatnikim, jys vādā dālu iz sātu, jo dāls nabeja atradš sāv pa prōtam nivīna omota. Tá, bārzi braucūt, dāls īraudzāja augūt ūzulus, i jys sacāja iz tāvu: " Tāt, as grybu mōcātis lūku līcieja omotu!" Tāvs jū tivleņ nūvādā da lūku līcieja i atdávā jū mōcātis. Ūtrā dīnā tāvs vādā ūtru dālu, i ai ūtru tai poš, jys izvodova vysu gorodu, a dāls nagryb nikō vuicātis. Braucūt par tū poš bierzi, vydyskīs dāls īraudzāja augūt skaistys, leidzonys lozdys. Dāls sacāja iz tāva: "Tāt, as grybu vuicātis krāslus!" Tāvs nūzaprīcova par dālu, ka tys napalikš bez omota i aizvādā jū pi krāslu taiseitōja. Trešā dīnā tāvs vādā sovu jaunōkū dālu. Izvodovš vysys molys, jys

skumeigs braucá iz sātu, jo dāls nagribāja ni kaida omota vuicātīs. Pa bierzi braucūt, jaunōkīs dāls īraudzāja žydu, tys vādá kozu. Dāls sacāja iz tāvu: "Tāt, as grybu vuicātīs par zagli!" A tāvs moz dūmōdams sacāja: "Tu redzi, eukur žyds vad kozu, áj nūzūdž!" Dāls tivleņ nu rotu ōrā, aizskrīn žydam priškā, nūaun vīnu zōboku i atstōj iz celá. Žyds, dabraucš da zōboka apzaver, apzaver i atstōj: "Kū es dareise ai vīne, jo byute ūtre, to jā!" a dāls apskrīn ap kolnu, nūraun ūtru zōboku i atstōj. Žyds dabraucš īrauga ūtru zōboku: "A te i ūtre zōbōke, vajage īt pajimt pyrme." Žyds atstōj kozu i īt pec zōboka. A pa tū laiku puika, pajiemš pyrmū zōboku, atīt, pajem ūtrū i kozu, i da tāva. Žyds nūgōjš naatrūn zōboka, a, atsagrīzīs atpakaļ, naatrūn ūtra i kozys. Tāvs ai dālu nūplieš kozai ōdu, pīvōrej galis, paād i brauc iz sātu. Braucūt iz sātu, tāvam īīt prōtā pabīdāt dālu, jo jys dūmova: "Da, zagļ gon jys lovks, a moļ jys baileigs." Tod tāvs izkōpá nu rotu i īgōja mežā, pasaciejš dālam, lai jys pagaida. Aizgōjš tōļōk mežā, jys īkōpá bārzā i sōka tī platāt rūkys i klīgļ nalobā bolsā, lai dāls dūmoj, ka tī kaidis bīdaklys, a dāls nabeja nu baileigīm. Jys saprota tāva dūmys. Tikkū tāvs beja mežā naradzams, jys nūvylka sveitu, pakōra iz kaida kūcená pi rotu i tik tāvs sōka jū bīdāt, jys sōka ai vāzu siš par sveitu, lai tāvs dūmoj, ka jū žyds sagiva i syt par kozys zagšonu. I pi tam, sysdams patš klīdzš: "Dzádzkeņ, nasiļ maná, as naasu vaineigs, tys, eku, kur bārzā, zoga tovu kozu!" lai tāvs dūmōtu, ka jū žyds syt, i jys līdzās lykdams vainis iz tāva.

Tāvs nu baiļom ai krisšonu nūkreit nu kūka i iz sātu. A dāls, tāvu sabīdiejš, laimeigi atbrauc iz sātu.

1. VACĪS SOLDOTS

Kaidis soldots, nūdīniejš divdesmit pīci godi, gōja iz sātu. Atgōjš iz sātu, jys stōstāja vysaidus breinumus, kū šys redziejš. Kod kaidu ņaizi pļōvieji vaicova nu jō, voi jys redziejš kieneni, jys atsacāja, ka tō gon naredziejš. Tod soldots nūdūmōja iņ da kienená, lai varātu vysu zynōņ. Vīnu dīnu jys dagōja da kienená dvarca. Sorgi nu jō vaicova, "Kō tu tá atgōji?" Soldots izstōstāja, ka šys atgōjš pazavārt kienená. Sorgi jō da kienená nalaidá, bet pascāja kienenám, ka da jō atgōjš vacīs soldots. Kienenš izgōja ōrā, atsasāda krāslā i lyka soldotam apīņ apleik, lai apzavārt. Soldots apgōja ņaizi, kienenš lyka apīņ ūtru, lai lobōk apzavārt. Kod soldots apgōja ūtru, tod kienenš lyka apīņ trešu. Kod soldots beja labi apzaviers i gribāja iņ iz sātu, kienenš nu jō vaicova: "Voi tōļ nu zámis ir Dīvs?" Soldots atsacāja: "Nā, nav vys cīš tōli: tī dauzōs, a tá var dziedāt" Tod kienenš vaicova: "Voi tōļ pasaulám mola?" Soldots otkon vīnkōrši atsacāja: "Nav jau toža Dīvs zyn cik tōļ: saulá reitā vīnā molā izīt, a par dīnu i apīņ" Tod kienenš vaicova nu soldota pādejū i trešū ņaizi: "Voi tōļ nu šenīnis zámis vyds?" Soldots atsacāja: "Mīlēs kienēņ, kū gryb tū i dor, a tō gon nazynu" Tod kienenš jū ilyka palicā i apzajámá izlaisņ tik tod, kod jys izplāsņ trejim bolūžim pa spolvai tai, ka navarās rádžāt. Ūtrā dīnā kienenš atsaucá sovus trejs gudrinīkus i vaicova pec kōrtys nu vīna, nu ūtra, tod nu treša tūspaņ gudreibu, kō i nu soldota, a tī nivīns naatsacāja ni iz vīna vaicōjuma. Tod kienenš jūs ilyka tymā paņ ģurmā, kur i soldotu, i apzajámá izlaisņ tik tod, kod jī izzynōņ vysys trejs gudreibys. Kod kienenš jūs īspīdá, jī sōka raudōņ? Tī jam vysu

izstōstāja, ka kienens š nu šūs vaicovš gudreibu, a ši naatsaciejuši.” Tod soldots prīceigi vaicova nu jūs: "Cik jiuš maņ moksōsit, as jiuš pasceišu.” Tī apsūlāja kāžnīs moksōt pa tyukstūšai rubļu. Tod soldots jīm vysys gudreibys izstōstāja. Reitā kienens atgōja da soldota vaicōt, voi jys izplāsá spolvys, i ari nu sulaiņu, voi jī izzynova gudreibys. I par laimi, kai vīnim, tai ūtrim beja laimiejīs. Tī atsacāja vysys gudreibys i kod kienens vaicova nu soldota voi jys izplāsá bolūžim spolvys, soldots atsacāja: "Vāļ na kaidys, a zalta.” Tod kienens izlaidá soldotu i sovus gudrinīkus ōrā nu čurmys. Soldots aizgōja iz sātu i dzeivova leidz myuža golam laimeigi.

2. PŌSOKA PAR SMELAKU

Dzeivōja senejūs laikūs vīns kaliejs. Jam Dīvs nadává ni vīna bārna, tō deļ jys vīnu dīnu nūdūmova izkalť nu dzeļža sáv dālu. Kod dāls beja gotovs, pi jō atgōja vīns kolps. Tys beja pi valna nūkolpovš vasaly deveini godi i beja izavuiciejš, kai nadzeivus pōrvāršť par dzeivim. Kaļvš paprasāja nu jō, lai jys pōrvierš jō dzeļža puiku par dzeivu. Tys i paklausāja. Kaļvš jam par tū dōrgi samoksova. Puika auga nesmertnai dreiži. Jys par vīnu mienesi izauga lels i beja ļūti smels. Tāvs jū nūsaucá par Jākupu — atdzeivynōtōja vōrdā. Kaidu dīnu jam īgōja prōtā pōrzabeiť. Jys, nazynōdams kai pōrzabeiť, vaicova nu kaiminā dāla — Stopōna. Stopōns jam pastōstāja, ka lai ájš iz kopu i īájš kapleicā, i atsagulst tukšā nabašņika šķierstā. Jys ari izdarāja.

Vīnā tymšā naktī jys nūgōja iz kopim, īgōja kapleicā i īleida tukšijā šķierstā. Ap pušnaktim atskrāja vīns nabašņiks i sacāja iz jō lai izīt ōrā nu šķiersta. A Jākups soka, ka nalaisškys, koleidz pasceiškys, kur bejš. A nabašņiks vys nasoka, kur bejš. Beidzūt, rādzādams ka cytaiž šķierstā natikš, pascāja, ka bejš pi kunga maitys i tū nūžņaudzš. Smelaks, kai jū vysī saucá, otkon nalaidá, saceidams: "Áj atdzeivynoj, tūlaik īlaisšu. A nabašņiks patš jau navarāja īt, jo jau beja pušnakts, tō deļ jys īdává Jākupam jūstu i sacāja: "Ai šū jūstu tu nūáj i apsīn tū maitu, i jei palikš dzeiva" Tagad Smelaks izkōpá nu šķiersta i dāvās da kungam. Pi kunga jau beja sazalasiejuši vysaidi doktori, a nivīns maitys navarāja atdzeivynōt. Jākups ni nu kō navaicōdams, tivleņ gōja da maitai. Kungs nu sōkuma gribāja jō nalaist i lyka sovīm kolpim sagiuť, a kod jau jys beja apsiejš nabašņika dūtū jūstu i maita beja dzeiva, kungs jam par tū dōrgi samoksova i īdává cālu učastku zámis. Kaidu dīnu jys otkon sazatyka ai Stopōnu. Stopōns nu jō vaicova; "No, draugs, voi nūzabeidīs?" "Kū tī nu nabašņika nūzabeiš, jys nu maná nūzabeida." Tod Stopōns, nazynōdams ni kur cytys baileigōkys vītys, syutāja jū da bazneickunga: "Tys táv pascās, kur nūzabeitš." Smelaks paklausāja. Bazneickungs nu jō vaicova: "No, bārns, kō tu atgōji?" "Atgōju da tevá pavaicōt, kur maņ bȳtu nūzabeitš!" atsacāja Smelaks. Bazneickungs īdává jam grōmateni i sacāja: "Tagad tu nūáj iz bazneicu i siedī da pušnaktim, ap pušnaktim pi tevá saskriš daudz valnu, i ka táv tikš pōrōk baist, to tu paskaiti šymā grōmatenī." Tys i nūgōja, dagaidāja pušnakšu i ap jū pīzalasāja vysaidu valnu: ai stykla kōjom, roгим, ai zalta dagunim. A Smelakam nabeja ni

druskys baiš. A kod valny jau sōka jū plyukōt aiz rūkys, tod jys pajāmá grōmateni i paskaitāja pōrs rindeņu, vysy valny izgaisa, i Smelaks atgōja iz sātu.

Vīnu ņaizi jys pļōvá sīnu i navōšni jam iz kōjis izlácá várdivá, jys drusku sazatoryuka, a, kod īraudzāja, ka tei beja várdivá, jys nūzašpļōvá i vairs nagōja meklāt baiļu, jo beja nūzabeidš nu várdivis.

3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

Senejūs laikūs dzeivova trejs brōli: divi gudri, vīns nagudrys. Gudrī brōli vīns ora, a ūtrys lasāja akmiņus, a duracensš palyka sātā vōreidams brūkastš. Jys pīcápá blīnu, pīvōrāja kōpustu ai gali i násá brōlim brūkastīs. Pagōjš, pagōjš, jys atsavārā atpakaļ i īraudzāja, ka pec jō "nazkas īt.". Duracensš saklīdzá iz jū: "Naáj pakaļ, kai ubogs, as táv īdūšu vīnu blīnu!" i nūsvīdá vīnu blīnu. A, kod gōjiejš-susātivs turpynōja īšonu, duracensš izsvaidāja vysus blīnus. Piedeigi jys, atsaviersš atpakaļ, īraudzāja gōjiejū i dusmōs svīdá ai kōpustu pūdu ai vysu gali gōjiejam, i patš aizgōja da brōlim atpakaļ naatsavārdams. Kod jys atgōja da brōlim, brōli vaicova, deļ kō jys naatnásá. Jys izstōstāja, ka pec šō gōjš nazkaidš ubogs, i šys izdaliejš. Tod brōli pascāja: "Duraks bejš, duraks i palīk!" Pascāja jam sorgōt zyrgu, lai dunduri naāstu. Kod brōli aizgōja, jys dabova loba mīta i sorgova zyrgu. Kod atsasādá iz zyrga dundurs, jys ai mītu atsavylka i rōvá zyrgam par golvu, i kod

dunduru nūsītš, jys īraudzāja ūtru, i syta ūtram. Kod atgōja brōli i atroda nūsystu zyrgu, jys pastōstāja, ka sysdams dundurus, nūsītš i zyrgu. Tagad brōli, rādzādami, ka ai duraku dzeivá slykta, nūdūmova vīns ženātīs. Jī duraceņu pasyutāja, lai atvad nu tierga bļūdu. Duracēš i paklausāja. Pīpiercš bļūdu, jys braucá iz sātu. A, kod jys braukdams car meža molu īraudzāja calmus, tod jys aplyka vysys bļūdys iz calmu i braucá tukšā iz sātu. Kod brōli vaicova, kur palykušys bļūdys, jys atsacāja, ka tōs apmaucš brōleišim golvā, jo jī leitā bejuši bez capureiņom. Ūtrā dīnā brōli jū syutāja pec lizeiku. Jys otkon lobprōt nūgōja pec tūs. Īdams atpakaļ, jys īraudzāja pūra molā dzerūt gūvš i salyka lizeikys pūrā, saceidams: "Mōsenis, kai to jiuš ādit bez lizeiku." Kod jys itū vysu izstōstāja, brōli pazabōrā, pazabōrā i trešā dīnā otkon syutāja pec tvoroga. Duracēš nūbraucá, a atpakaļ braucūt zyrgs pīstōja i navarāja pavilķt. Tod duracēš moz dūmōdams atzyna par vaini rotu nasmiereišonu i, nūmaucš skrytuļus, sabōzā vysu tvorogu mauļōs. A tys ari moz paleidzāja. Tod duracēš stōjās pi sisšonys i syta tik ilgi, koleidz zyrgs beja beigts. Duracēš tagad beja nūsītš pādejū zyrgu, i atgōjš iz sātu stōstāja brōlim, ka zyrgs atsagulīs pagulāt, i šys, nagribādams jō mīga traucāt atgōjš iz sātu. Brōli, dūmōdami, ka zyrgs i pa praudai atsagula, nūgōja apzavārtūs. Nūgōjuši jī atroda zyrgu nadzeivu. Brōli, atgōjuši iz sātu, lyka durakam darāt olu. A poši gōja iz tiergu pec bļūdu, lizeiku i tvoroga. Duraks jau nu poša reita sōkōs pi dorba, cik ni jys staigova maktlādams kubula, a pa sovam prōtam navarāja atrast: vysy beja par mozim. Tod jam īgōja prōtā loba dūma: darāt olu ustobā. I tivleņ stōjās pi dorba:

násá iudini i läja par slīkšni ustobā. Kod jau leidz slīkšnām beja pylna, tod sōka pa trūbu. Kod jau iudiná, pec jū dūmom pītyka, tod jys patš īleida pa trūbu ustobā i atsasiedīs nacaukā braukoj pa ustobu. Kod atbraucá, durovys beja aiztaiseitys. Brōli sōka klīgṭ: "Brōļ, brōļ, laidṭ ustobā!" A duracensṣ atsoka: "Pagaidit, pagaidit, brōleiši, lai as dabraucu da durovom." Dabraucṣ da durovom, duracensṣ attaisāja durovys. A tikkū durovys beja attaiseitys, iudinṣ i patš duracensṣ izagōzá brōlim iz golvys. Tagad brōli, rádžādami, ka duraks jūs izgubās, nūdūmova bāgṭ nu jō. Jī sōka cápṭ plōciņus. A duracensṣ, nūpratṣ, ka jī gryb jū atstōṭ vīnu, īleida maisā, kurā brōli lyka plōciņus deļ celá, pīlyka plōciņu iz golvys i sādṭ. Brōli, rádžādami ka duracená nav sātā, pajāmá maisu ai plōcinim i bāga. A duracensṣ pasādṭ, pasādṭ maisā i aizaklīdz: "Pa-gai-dot, pa-gai-dot." Brōli, rádžādami, ka duracensṣ "džanās" pakaļ, sōka skrīṭ vāļ mudrōk. A duracensṣ, rádžādams, ka brōli skrīn mudrōk, vāļ atkōrtoj sovu džīsmi. Beidzūt brōli nūprota, ka duracensṣ ir maisā i izlaidá tū nu maisa. Plōciná maisā nabeja palicṣ a ni vīna, jo duracensṣ pa tū laiku beja apiedṣ pādejūs plōciņus. Jī, nazynōdami kur dabōṭ āstṭ, gōja da ustabenái. Dagōjuši klōt, jī īraudzāja, ka vysa ustabená nu dasu i jumts nu blīnu. Dagōjuši jī sōka plyukōṭ dasys. A rogona, izdzierdusá, ka nazkas ap ustabeņu grabynojās, izgōja ōrā i sadžyna vysus trejs zam ceplá. Rogona vysu nedeli jūs barova ai vysaidim iedīnim, lai tik tuklōki sazabaroj. Pec nedelis rogona līk vīnam izbōst piersteni. A duracensṣ dabova zam ceplá kauleni i izbōzá. Rogona, rádžādama, ka "vepreiši" vāļ kūdi, lyka ríaitai barōṭ vāļ vīnu nedeli. Kod rogona otkon sacāja izbōstṭ piersteni,

duracens š izbūzá kauleni. Rogona lyka máitom barōt vāļ vīnu nedeli. Tagad vaira navaicova nu jūs, voi jī tukly, voi nā, a lyka jaunōkijai máitai nūkurynōt korstu, korstu cepli i izcāpt vīnu vepreiti, a poša ai divom vacōkōm máitom nūgōja pļautu rudzu. Jaunōkō máita nūkurynova tik korstu cepli, ka zam ceplá siežūt ausim goly svyla nu korstuma. Izkurynovusá cepli, jei lyka vīnam izleist nu zam ceplá. Brōli izsyutāja duraceni. Rogonys máita izlyka iz pōrta dzeļža rateņus i sacāja iz duraceni, lai sāsātš, šei pavyzynōškūt. Duracens š atsasāda, izplātá kōjis i rūkys, i sād. A rogona soka jam, lai saraun kōjis i rūkys, jo ai izplāstom kōjom navarāja īgryušt ceplī. Duracens š turpretim vāļ cīžōk izplātá kōjis i sacāja, lai rogona jam parōda, kai atsasāšt. Rogona atsasāda, sazakorčāja i rōda, kai sādāt. A duracens š tivleņ gryudá rateņus ceplī i aiztaisāja cepli. Rogona lyudzās, lyudzās, apsūlāja jūs vysus trejs izlaisšt. A duracens š i jō brōli i nadūmova par izlaisšonu. Rogona atgōjusá paūšņova, paūšņova, ka cepetš gotovs; pagaidāja, pagaidāja máityš, a kod ilgōku laiku nabeja, sōka trejūs āšt. Ūtrā dīnā rogona lyka vydyskijai máitai izcāpt ūtru vepreiti, a pošys divōš nūgōja rudzu pļautu. Rogona nūkurynova brīsmeigi korstu cepli i lyka vīnam izleist nu zam ceplá. Šū ŗaizi ari izleida duracens š. Jys atsasāda iz rateņu, izplātá kōjis i rūkys i sād. Rogona lyka jam sazaraušt, a jys izplātá rūkys vāļ cīžōk i sacāja, ka šys nazyns, kai atsasāšt. Tod rogona atsasāda poša i rōda jam, kai sādāt. Duracens š tivleņ gryudá jū ceplī i aiztaisāja ai zaščolku. Rogona lyudzās, lyudzās, apsūlāja jūs vysus izlaisšt, a tī i nadūmova par izlaisšonu. Atgōjusá paūšņova, paūšņova i, nagaideidama máityš, sōka āšt. Trešā dīnā rogona vīna poša

nūgōja rudzu pļautu, a vacōkijai maitai pascāja izcāpt "pādejū" vepreiti. Tei izkurnova tik korstu cepli, ka zam ceplá siežūt paņ moti sōka svilt. Kod rogona lyka izleist nu zam ceplá, brōli otkon izsyutāja duraceni. Duracens, vāļ cīžōk kai pyrmōm raizjom, izplātá kōjis i rūkys i sād. Rogona lyka, lai jys sazaraun, a tys gaidāja, koleidz tei jam parōdās, kai atsasāst. Kod rogona atsasāda, jys jū īgryudá ceplī i paņ zam ceplá. Tei prasājās, a jī nalaidá ōrā. Rogona atgōjusá sōka vīna poša āst. Āsdama jei īraudzāja iz mozō pierstená gradzynu. Tagad rogona saprota, kas par lītu: ka jei apādusá vysys trejs maitys, jo vacōkijai maitai iz pierstená beja gradzyns. Jei dumsōs nūkurnova korstu-razkorstu cepli i lyka vysim izleist nu zam ceplá, i kotram zam kōrtys sāstīs iz rateņu. Pyrmīs sādās duracens. Atsasiedīs izplātá rūkys i kōjis. Rogona, rōdeidama kai sādāt, atsasāda, sazakorčāja i sād. A duracens tivleņ rateņus ceplī, cepli aizčolkova i rogona palyka klīgdama. Tagad jī apļasāja vysu montu i laidās iņ paceļ. Duracens sōka runōt iz brōlim, ka vajags izvīlkt rogonu nu ceplá i pajimt leidza. Brōli lomovōs iz jō, a jys stōjās iz sova i rogonu pajāmá leidza. Zam vokora jī dagōja pi kaidys lelys āglis, i nūdūmova tī apzamāst iz naktsmōju, jo zāmī vāļ var zvieri apāst. Kai runōts, tai dareits. Kod vysī beja sakōpuši āglī, da āglái atgōja razboinīki i sōka kurnōt guni. Duracenam īzagribāja meizt: "Brōleiši, kur maņ meizt?" sacāja jys. Brōli atsacāja, ka lai meizna kārmanā. A duracens apdūmova, apdūmova: "Kārmanā meizt — kārmanš bīs slāpnys." i meiza zāmī. Pec kaida laika duracenam īzagribāja dierst, i jys sacāja iz brōlim: "Brōleiši, maņ gribīs dierst." Brōli sacāja, lai diersna capurī. A duracens padūmova,

padūmova: "Pīdierš capurī, tod jei smirdās" i rōvā dierš zāmī. Razboinīki sacāja pyrmū ʒaizi: "O, jau Dīva rosa kreit", ūtrū: "O, jau ciekūži sasyļuši bierst." Pec kaida laika duracenám tyka gryuti turāt rogonu, i sacāja iz brōlim: "Brōleiši, maņ gryuts turāt rogonu!" Brōli sacāja iz duracená, lai jys tur, jo bejš patš pajiemš. A duracenš navarādams nūturāt, laidá rogonu razboinīku kotlā. Razboinīki pōrzabeiduši aizskrāja paceļ. Tagad vysī trejs brōli nūkōpá nu áglis i pajámá vysu razboinīku naudu. A razboinīkim naudys beja žāl, i jī syutāja vīnu apzavārt kas tī nūteik. Kod razboinīks atgōja, sōka ai jīm runōt, duracenš īraudzāja jam iz mālis malnumeni. Razboinīks prasāja, lai nūjem. Duracenš pajámá nāzi i, jymdams malnumeni, atgrīzā māli. Razboinīks nūskrāja vursuļōdams iz mežu da cytim razboinīkim. Tī razboinīki, dūmōdami, ka jūs draugs mōk runōt pa germaniskam, i gōja da duracená, lai jys izvuica. Duracenš kotram atgrīzā māli, i vīns pec ūtra aizskrāja vursuļōdami. Pādejīs paņ navarāja sagaidāt: "Mani dreizōk, mani, redzi, kai tī labi var sazarunōt." Apgrīzuši vysim mālis, jī laimeigi atroda sātu i dzeivova vysī trejs kūpā da myuža golam.

4. PŌSOKA PAR UBOGU

Vīnūs senejūs laikūs dzeivova saiminīks i saimineica; jīm beja moza maitinā. Vīnu dīnu veirs nūbraucá iz gorodu, i sātā palyka tik bōba i bārns.

Tū vokoru atgōja da saimineicai ubogs i prasājās iz nakts mōju. Saimineica i ilaidá. Jei ilāja jam vīnu blūdu putrys. I kod tys izādá, jam acš palyka tik lelys kai ōbuli. Saimineica ilāja ūtru i jam acš palyka kai blūdys, i jys vys verās iz mozō biernená. Saimineica, rádzādama, ka jys gryb apāst bārnu, ilyka šyupelī pasceleiti, lai jys dūmōtu, ka jei ilyka bārnu, i poša nūgōja iz reju i aizleida aiz lynu dybynā. Ubogs - valns, iziedš putru, gōja da šyupelá i sōka äšt "bārnu", a atradš, ka tys ir pascelš, jys sōka meklāt bōbys. A ustobā naatradš, jys gōja iz reji. Pataisiejš rejis durovys, jys klīdzá: "Atrasšu, atrasšu." A lyni jam atsoka: "Tu mýsus atrassi tod, kod tu mýs pasiesi, más izaugsim, nūzīdāsim, nūkōrssim, tu mýs nūpliessi, apasukōsi, apmierksi, izvilksi, paklōsi i izpaiseisi." Tik jau jī bīt saciejuši, ka "pōrdūsi", ka aizdzīdova gailš i valns izgaisa. A sīva nagōja iz sātu, koleidz atbraucá veirs. A jei nu nūbailá saslyma i nūmyra.

26. PŌSOKA PAR NABAŠNĪKIM

Vīnā dzeraunī dzeivova puisš i máita. Jī obi vīns ūtru mīlovuši. Vīnu dīnu puisš nūmirš. Maita pec to vysod raudovusá. Vīnu nakti, kod máita vīna poša gulāja, jai sapynā pazarōdāja tys puisš i sacāja, lai jei pec jō naraud, jo šam tūlaik gryuti asūt. A máita vys napōrstōja i raudova caurom dīnom i naktim. Puisš pazarōdāja i ūtrū nakti i otkon sacāja, lai jei

naraud, a ka raudoškūṭ, to lai taisūtīs iz ceļu. A jei vys napōrstōja.

Vīnu nakti jei atsagula pi lūga. Tod ap puṣnaktš pi lūga sōka nazkas grabināṭ, jei pacālā golvu i īraudzāja tū puisi. Jys sacāja: "No, ka naklausieji i gribi ai mani bīt kūpā, to pajām sovus pīdarumus i jōsim." Maita tivleṅ pīzacālā, sasāja sovys drābeitis i izgōja ōrā. Puisš davádā zyrgu i sacāja: "Siestīs!" Tei atsasāda. Tod jys pateicā: "Turīs!" i zyrgs pazacālā gaisā. Pec moza breiža jī beja iz kopsātys. Tod puisš i maita nūkōpā nu zyrga, i zyrgs izgaisa. Tod puisš sacāja iz maitys, davedš jū pi dūbis: "Leiṅ vydā!" A maitai tūlaik jau tyka baistš i jei sacāja iz puisa: "Leiṅ tu pa prišku." Tod puisš īleida i gaidāja, koleidz leišš maita. A maita naleida vys, jei īsvīdá sovys drābis i poša laidās bāgṭ. A puisš, īraudziejš, ka jei nūbāga, izskrāja nu dūbis i dzynōs pakaļ. Maita skrīdama īraudzāja vīnu ustabeni, tī daga guntenā. Jei, dūmōdama, ka tī da kas dzeivoj, īskrāja ustabeni, a tī nikas jau nadzeivova. Tī beja dzeivovuši vāceitā ai dālu, a kod dāls nūmyra, jei pōrgōja dzeivōṭ da kaiminā i beja iz šķiersta atstōjusā aizdagtu svāceiti. Maita pōrzabeida, nazynōdama kur leist īleida ceplī. Puisš īskrāja ustobā, aizaklīdzā: "As jōs dabōšu." A šķierstā tys nabašņiks toža atsasaucā: "Jei nav tova, a muna" i atsataisāja šķiersts i izleida nabašņiks, soka kautīs ai ūtru nabašņiku. I tai jī moz bīt kōvušīs da gaišuma, ka nabīt aizdzīdovš gailš. Kod aizdzīdova gailš, jī obi pakryta iz greidys i palyka. A maita, ceplī sādādama, beja ni dzeiva ni myrusā, i naleida nu ceplā ōrā, koleidz atgōja nabašņika globōṭ.

Kod reitā atgōjušys, bōbys īraudzāja ustobā divus nabašņikus, jūs ai mudrū aizciertá durovys i bāga paceļ. A máita izdzierdusá, ka beja atgōjušys bōbys, palyka smelōka i izleida nu ceplá, i dzynōs pakal, lai pastōstāt, kas nūticš. A bōbys váļ vairōk pōrzabeida i bāga cik spādamys. A kod vysys beja pīkusušys, tod máita dadzyna i vysu izstōstāja. Tod tīm nabašņikim atciertá golvys i ilykuši kōjōs, tai lai patš ai rūkom nadabōtu, paglobova. A máita dreiž pec tō nūmyra.

Pīzeimá: dažus nabašņikus, seviški tūs kuri pazakorūtīs, pec nosojūtš čorti, īleisdami jūs mīsā, a ka atcārtūt golvu i īlīkūtš tai, lai patš navarātu gulāt ai rūkom dasnāgt, tod valns navarš nosōt.

27. PŌSOKA PAR VACŪ SOLDOTU

Vīns soldots, atslūžiejs divdesmit pīci godi, gōja iz sātu. Jōjūt jys īgōja lelā mežā. Jam gribājās āst, a tai kai mežā nabeja nikaidu dzeivōtōju, to jys navarāja dabōt āst. Tod jys īraudzāja, ka mežā nazkas kurynoj guni. Jys dagōja klōt. A tī beja razboinīki. Jys paprasāja nu jūs āst, jī ari īdává. A kod soldots beja paiedš, razboinīki gribāja jū pīsīt pi kūka i atstōt, jo jī baidājās, kap soldots vysa naizstōsteitu. A kod soldots sōka lyugtīs, lai jū palaiž, tod razboinīki nūdūmova jū īlīkt bucā, i tī jam pīlīkt īediná, i lai jys dzeivoj. Tai i izdarāja: dabova tukšys siļču bucys, ībōzá vydā soldotu i váļ pīlyka jam klōt siļču kū āst, tod ilyka ūtru dybynu i izdzyna steipys, atstōdami valī tik spuņdi. Pec kaidys nedelis soldots beja apiedš vysys siļčis i

vajdzāja miert, bodā. A iz jō laimis tá gadājās vylks. Tys pa prišku ībōzā pa spuņdi purni, paūšņova, paūšņova, tod bōzā ásti i sōka pa bucu vojōt. A soldots čārās ai obom rūkom ástī i tur. A vylks nūzabeida, sōka skrīt. Tod i soldots ai bucu tyka rauts leidza pa calmim i pūrim. Beidzūt buca saduza i soldots beja ticš valī. A jau jys jau beja tai izsaļčš, ka navarāja paīt. Tagad jys otkon gōja pa mežu, maklādams kur paāšt. Piedeigi jys otkon atroda razboinīkus. Dagōjš klōt jys pazyna, ka tī poš razboinīki, kuri jū beja īspīduši bucā. Jys otkon prasāja nu jūs āst, jī ari īdávā. Pāčōk razboinīki vaicova, kai jys ticš valī. Tod soldots vysu izstōstāja i sūlājās ai jīm leidza iť zogtu. Razboinīki jū pijāmā. Kaidu nakti razboinīki gōja zogtu, i soldots gōja leidza. Dagōjuši pi saiminīka klietš, jī palyka zam pakša sleigu i pacālā klieti iz augšu i sacāja soldotam leist vydā. Soldots īleida i násá vysu montu da cauruma i dávā razboinīkim. A kod jau klietī soldots vairs nikō navarāja atrast i sacāja razboinīkim, ka jau klietī naasam nikō, tod razboinīki klieti aplaidá, i soldots palyka klietī, a pošī ai vysu montu nūbāga paceļ. Soldots, palicš vydā, sōka pa klieti meklāt kō ādama. I par laimi atroda mada baļdzēni i maizis kukuli. Tod jys paiedš sōka vāļ meklāt i atroda nabašnīku. Tod jys izjāmā nu škiešta nabašnīku, pīzīdā tam bōrzdu ai madu i pīslāja pi klietš durovu. Reitā jys, izdzierdš bōbu dzīdōšonu, pazamūda, jo pa nakti beja nūzastrōdovš i aizmidzš, i tivleņ gōja pi klietš durovu, kur beja pīslīts nabašnīks. Kod saimineica attaisāja klietš durovys, nabašnīks gōzās viersā, i nūzabeidušys bōbys bāga, bāga paceļ, cik spādamys. A soldots par tū laiku izbāga. Vysu dīnu jys bāga bez nūstōšonys, i zam vokora jys īgōja pi

kaidys bōbenis prasātis iz naktš mōju. Saimineica nagribāja laist, jo saiminīka nabeja sātā, a tod sadūmova i apsūlāja īlaist pōrgulāt, jo tik jys atvesškys nu ūtra kutora vāceiti. Soldots pazajāmá atvást, i saimineica īdává jam ragavenis, i soldots nūbraucá. Nūbraucš jys atroda vāceiti vōrūt putru. Vāceitá izvōrāja putru, paádá, i soldotu pabarova, i tod braucá. Jau beja natōļ nu sātys, kod soldots nu kolna ai ragaveņom īzaskrāja, narádzādams, ka lājī iz upis izciersta oka. Soldots pīlyka vysys pyulis, lai nūturāt ragavenis, a navarāja, i ragavenis ai vysu vāceiti īskrāja vydā. A soldotam beja baist, kap naizzynōt saimineica, ka jys vāceiti nūsleicynovš, tō deļ jys izvyļka ragavenis, i atgōjš da saimineicai malova, ka vāceitá palykusá putru vōreidama. Tod saimineica braucá poša pec vāceitis, a soldotam pascāja, lai verās bārna, kap kačš naapāstu. Kod saimineica beja nūgōjusá, kačš gōja da bārnam, a soldots, nagribādams da bārna īt klōt, svīdá ai pagali, bet tyka na kačam, a bārnam, i nūsyta tū. Tagad soldots napalyka iz naktš mōju, bet bāga paceļ cik spādams, a tai kai jau beja labi tymss, to jys nūzamátá iz naktš mōju pi tivejō saiminīka. Pa ceļu skrīdams jys beja atradš nadzeivu cylvāku. Jam kōjōs beja lobi zōboki. Soldots gribāja nūmaukt, a zōboki beja dasoluši. Tod jys kōjis atgrīzá i ai vysim zōbokim, ībōzá kulī. Iz naktš soldots izalasājās iz ceplá, jo gribāja izlaidynōt kōjis i izvyļkt tōs nu zōboku. A tymā naktī saiminīkam atsavádá gūvš, i saiminīks, beidamīs kap teļš nasasoltu, tū īnásá ustobā i izlyka iz ceplá. A soldots, zynōdams, ka jō reitā nūgalās, jau agriņki izvyļka nu zōboku kōjis i patš salasiejš sovys kondolys bāga paceļ. Reitā saiminīks pīzacielis pazavārā iz ceplá, ka

soldota nav, i ģraudziejš kōjis, jys dūmova, ka teļš soldotu apiedš. Pec nagara laika atgōja i tei bōba, kurai soldots nūsyta bārnu i vāceiti nūsleicynova. Ģgōjusá ustobā, vaicova: "No voi pi jiusu beja kaidis soldots, jys maņ bārnu nūsyta i vāceiti nūsleicynova". Saiminīks atsacāja, ka bejš, a teļš par nakti apiedš i palykušys tik kōjis. Tagad bōba prīcovōs, ka i jam Dīvs dāvá smierti, par cylvāka nūsleicynōšonu i bārna nūsisšonu. A soldots sviļpōdams aizgōja iz sātu.

28. PŌSOKA PAR BRŌLI I MŌSU

Seņ-senejūs laikūs dzeivova tāvs i mōtá, jīm beja dāls i maita. Vīnu ņaizi mōtá saslyma i nūmyra. Tod tāvs pajámá sīvu rogonu. Rogona bārnuš naīrādžāja, syta, lomova i vīnmār runova iz tāva, lai jys vad bārnuš iz mežu, lai bārnuš aizmolda i atstōj. Tāvam gon beja žāl bārnu, a nikō darāt, jo sīva cytaiž nadūd āšt. Vīnu dīnu tāvs sacāja iz bārniš: "No, bierneni, īsim iz mežu ūdzeņu palaseitu." Bārni, nikō nazynōdami, tivleņ dabova karzineišu i gōja ai tāvu iz mežu. Nūgōjuši labi tōļ mežā, tāvs sacāja iz bārniš: " Jiuš losot ūdzenis, a as īšu paciersšu molkys." Bārni nūgōja pa mežu laseidami ūgys, a tāvs dasāja pi bārza pagali i patš nūgōja iz sātu. Bārni, dziedādami, ka tāvs "školda molku", lasāja ūgys da pať vokoram. Vokorā, pīlasiejuši pylmys karzineitis, gōja da tāva, bet, ģraudziejuši pīsītu pagali, jī saprota, ka tāvs jūs atvedš aizmaļdāt. Tagad obi gōja pa mežu raudōdami. Piedeigi

raitinā iraudzāja ustabeni. Jī, dūmōdami, ka tī dzeivoj kaidi ļaudš, īgōja vydā. A tī iraudzāja pakōrtys rogovys i vydā gulāja valns. Valn, iraudziejš bārnus, sacāja iz jīm, lai jī šyupoj. Bārni paklausāja i šyupova. Kod valns beja aizmidzš, jī obi izgōja ōrā i, atsasāduši pi ustabenis, raudova. Tá skrāja pa gaisu dzārvis i vaicova: "Kō jiuš bierneni raudit?" "Kai lai naraužom, ka navar atrast sātys i valns lik, lai jū šyupojom" Tod dzārvis sacāja iz bārnim: "Siestitās mēs iz spōrnim, mās jiuš nūnāsim iz sātu" Dzārvis nūzalaidā, bārni atsasāda iz spōrnu, i skrāja paceļ nu valna. Valns prozamūdīs irauga, ka bārni jō našyupoj, pīzacālā nu gultys i gōja maklātu. Īraudziejš, ka dzārvis nas bārnus, jys dabova treju bucu poroka i aizdadzynovš tōs, svīdā da dzārvjom. Dzārvjom apsvyla spōrni, i bārni nūkryta zāmī. Valns jūs sapārā, sapārā i statāja otkon šyupōt. Bārni šyupova, a kod valns aizmyga, jī otkon izgōja ōrā i raudova. Tá skrāja zūsš i vaicova nu bārnim: "Kō jiuš raudit?" Bārni atsacāja: "Kai lai naraužom, ka navar atrast sātys, i valns lik lai mās jū šyupojom." Naraudit," sacāja zūsš, "siestitās tik mēs iz spōrnu, mās jiuš nūnāsim iz sātu." Zūsš nūzalaidā iz zāmīs, bārni atsasāda tōm iz spōrnu i bāga nu valna. Valns prozamūdīs izdzierdā, ka šyupelš nakust, gōja bārnu maklātu. Īraudziejš, ka bārnus nas zūsš, jys tivleņ dabova treju bucu poroka i aizdadzynovš svīdā zūsīm, a poroks nadaskrāja i zūsš laimeigi skrāja tōļōk. Tod valns dabova deveinu bucu — aizdādzā i svīdā. Zūsīm spōrni apsvyla, i bārni otkon nūkryta zāmī. Tagad valns jūs vāļ cīžōk sasyta i otkon statāja šyupōt. Bārni šyupova, šyupova, a valns kai naaizmīg, tai naaizmīg. Piedeigi valns aizmyga i bārni otkon izgōja ōrā i raudova atsasāduši pi

ustobys. Tá skrāja viersš. Tys vaicova nu bārnim: "Kō jiuš raudit?" "Kai lai mās naraudim, ka navar atrast sātys i vāl stota, lai mās jū šyupojom," sacāja bārni. "Naraudit vys, siestit maņ mugorā, as jiuš nūnesšu iz sātu." Valns otkon īraudziejš, ka bārni otkon ir nūbāguši, dzynōs pakaļ. Dadzinš viersi, jys sacāja: "Atdūd maņ bārnus." A viersš atsacāja: "Izrauņ maņ topu nu čūksta!", kurū jys beja licš bārnim īdzeit, ka jī sādās viersā. Čorts tivleņ izvylka, a tik topa beja ōrā, viersš aizdiersa čortam vysys acš. Čorts tagad gōja da upis mozgōtūs. A viersš pa tū laiku pōrlyka par upi adateni, i nu tōs izataisāja tylts, i jī, pōrgōjuši pōri, otkon pajāmá adateni. Tagad viersš jīm atdává adateņu i patš aizgōja paceļ. Bārni gōja, gōja iz sātu, a kai navarāja, tai navarāja atrast sātys. Tod jī, pōrlykuši adateni par lelu upi, pōrgōja pōri i apzamátá dzeivōt. Brōlš gōja iz mežu zvieru medāt, a mōsa palyka sātā. Jī tai dzeivova ilgi, jo valns par upi navarāja tik pōri. Vīnu dīnu valns sōka lyugtīs nu mōsys, lai jei pōrlik adateni par upi. Mōsa pōrlyka. Tagad valns sazadružāja ai mōsu i nūdūmova ženātīs. A lai brōlš jīm natraucātu, jī nūdūmova brōli nūbeigt. Valns pascāja mōsai, lai jei apzamat par navasalu i, kod atiš brōlš nu medeibom, lai jei syuta da vylka mōtái pec pīna, dūmōdami, ka viļcīnā jū saplāšš. Kod īraudzāja brōli atājūt, jei čortu aptaisāja par odotu i īspraudá sīnā, a poša apzamátá par navasalu i gulāja gultā. Suneitš, ai kuru brōlš staigova medeibōs, sōka grauzt sīnu, kurā beja īsprausta odota. Mōsa gulādama sacāja: " Tys sunš jōsyt zámī, redž, ka jys palicš troks" A brōlš suná naaiztyka. Tod mōsa prasāja brōlā, lai jys atnas vylka pīna, jo šei asūt slyma, mož nu vylka pīna izaveselōškūt.

Brōļš i paklausiejš. Jys tivleņ ai sovu suneiti devīs iz mežu. Mežā iājūt, jys īraudziejš viļcīni i atsamieriejš sauļ, a viļcīnā sacāja: "Nasaun manš, as tāv īdūšu vīnu bārnu i pīna!" Brōļš ari nasōvā. Viļcīnā jam īdávā pīna deļ mōsys i vīnu bārnu. Brōļš atgōja iz sātu, atdávā mōsai vylka pīnu, lai tik dreizōk veseļojās. A mōsa tō pīna i mutī najāmā, jei, brōlām naredzejūt, tū izlāja ōrā. Ūtrā dīnā brōļš otkon nūgōja ai suneiti i viļceni medāļ zvieru. A tik brōļš beja izgōjš, mōsa otkon sōka ai valnu runōļ, kai brōli nūgubāļ. Jī sadūmova brōli syutāļ da lopsai pec pīna. A, īraudziejuši brōli, jei tivleņ čortu pōrvārtā par spiļku i īspraudā golvā. Brōlā zvieriši, saūduši valna smoku, sōka plāšļ mōsu, tei sōka klīgļ, lai brōļš nūsitš zvierišus, ka jī pliešūtš jū. Brōļš zvierišus atdzyna, a sist nasyta. Tod mōsa sacāja iz brōli, ka vylka pīns nikō napaleidzš, vajags īļ da lopsai. Brōļš paklausiejš i nūgōjš iz mežu maktlātu lopsys. Tá jys īraudziejš skrīnūt lopsu i atsamieriejš sauļ, a lopsa prasiejusā, lai nasaunš. Šei īdūškūtā pīna slymijai mōsai i vīnu lopsalānu. Brōļš, atgōjš iz sātu, atdávā lopsys pīnu, a mōsa par dzeršonu i nadūmova. Ūtrā dīnā jei syutāja brōli da lōča pec pīna. Brōļš paklausāja i nūgōja. Mežā jys īraudzāja lōcīni ai divim bārnim, jys jau gribāja sauļ, a lōcīnā prasājās: "Nasaun manš, as tāv īdūšu pīna i vīnu bārnu." Brōļš i nasōvā, a lōcīnā jam īdávā vīnu bārnu i pīna deļ slymōs mōsys. Brōļš atgōja iz sātu, atdávā mōsai lōča pīnu, a jei, tū tivleņ naredzejūt izlāja ōrā i brōli syutāja iz aizlōdātōm patmaļom pec puteklā, dūmōdama, ka tī jū čorti apāšš. Brōļš paklausāja i ai vysim sovīm zvierišīm nūgōja iz patmaļom. Brōļš, pījiemš puteklā, dreizōk gōja ōrā, jo zynova, ka itymōs patmaļōs

dzeivoj valny. Brōļš izgōja, a zvieriēši palyka ilgōk i aizataisāja durovys i zvieriēši: sunš, lopsa, vylks i lōcš, palyka aiz deveinom durovom. Brōļš skumeigs gōja iz sātu vīns patš. Atgōjš iz sātu, jys atroda mōsu siežūt ai valnu. Valns, rādžādams, ka brōļš ir vīns patš bez zvieriēšu, sacāja iz brōli: "Tagad as tevi iesšu." A brōļš atsacāja: "Kai to tu mani malnu iessi, pagaidi, as izkurynōšu pierti, tod i vareisi āst, kod b̄jšu izamozgovš" Valns tam pīkryta. Brōļš tivleņ sōka kurynōt pierti. Bet tik piertš beja izkurynōta, rādž, ka skrīn krauklis i klīdz: "Krom, krom, jau tovi zvieriēši catūrtōs durovys grauž." Brōļš, dziedādams itūs kraukļu vōrdus, pierti kurynova kai na lieņōk. Kod jau piertš beja zam beigom, jys īraudzāja otkon kraukli skrīnūt i klīdzūt: "Krom, krom, jau tovi zvieriēši septeitōs durovys grauž." Tagad piertš beja izkurynōta i grybūt nagrybūt vajdzāja mozgōtīs, a jys mozgovōs kai na lieņōk. Beidzūt, kod jau jys beja izamozgovš, skrāja otkon krauklis i klīdzá: "Krom, krom, krom, jau tovi zvieriēši celā". A tagad valns vairs nagaidāja i gōja iz pierti pec brōlá, i sacāja: "Tagad tu esi nūzamozgovš i as tevi iesšu" A brōļš, dūmōdams sagaidāt zvieriēšu, prasājās nu valna vāļ drusku pastabulāt, lai atsasproščāt ai šū pasauli. Valns i atļōvá. Tagad jys pajámá sovū strumpi i sōka iz vysom četrom pušom pazagrīzdams strumpāt. Kod jau beja kaidu laiku strumpiejš, valns otkon sacāja: "No jau gon b̄jš, as tevi iesšu." A brōlám vys nagaisa cereibys iz zvieriēšim, jys sacāja: "No lai īt, as, lai lobōk táv patikt mutī, izkōpšu iz piertš i liekšu táv mutī. Valns beja ai mīru i, izplietš muti, gaidāja, kod tys īlākš mutī. A zvieriēši, izdzierduši sova saiminīka strumpeišonu, sōka skrīt mudrōk i

pa tū laiku, koleidz jūs saiminīks kōpá iz piertš, toleidz i zviereiši beja klōt. Jī daskriejuši valnu saplāsá smolkūs gobolūs. Kod brōlš atgōja iz ustobu, mōsa prasāja, lai īdūd jai koč vīnu zūbu nu valna. Brōlš, nikō nazynōdams, i īdává. A mōsa ai čorta pamōceibu svīdá ai tū zūbu brōlám pīrī, i brōlš beja beigts, a čorts otkon atsadzeivynova. Tagad vysi zviereiši nūskumuši, ka jūs saiminīks nadzeivs. A lopsa izdūmova zōlis i sacāja: "Vajag laizāt zūbu ōrā nu pīris." I vysi zvieri tam pīkryta. Pyrmīs sōka laizāt suneitš. A tik zūbs beja izlaizeits, tys īlácá suneišam pīrī i suneitš beja nadzeivs. Tagad sōka laizāt nu suneiša pīris lopsa. Lopsa nabeja taida duraks kai suneitš: jei rōvá ŗaizi ai māli par suneiša pīri i, golvu atrōvusá, aizlyka pīškā dieleiti. Piedeigi zūbs lácá ōrā nu suneiša pīris, a, tai ka pīškā beja aizlykts dieleitš, to zūbs īleida dieleitī. Tagad vysi zviereiši i jūs saiminīks beja dzeivi, a valnu i mōsu saplyukova gobolūs, sadadzynova i palnus izkaisāja.

2. PŌSOKA PAR URADNĪKU

Seņ-senejūs laikūs beja taidi lykumi, ka pi kō ir nu uradnīka izdūta iz zyrgu zapiska, tod zyrga nikas navar atjimt. Pi tō uradnīka dzeivova kolps. Ai uradnīku beja sazalicīs kaids krīvs — Ivanovs: krīvs zoga zyrgus, a uradnīks izdává zapiskys. Krīvs ap pušnaktš jau i grabynoj pi lūga, a uradnīks jau i zyna, kas par dzelu — tivleņ it pi lūga i vaicoj pa krīviski — "что там?" A krīvs atsoka — "да разве незнаеш — Иванов; проша

выдайте записку на коня.” Uradnīks tivleņ attaisa lūgu i vaicoj nu krīva, kaidys pazeimis zyrgam, tod atdūd zapisku, i zaglis nūbrauc paceļ. Ūtrā naktī otkon tai poš. Kolps nūzaklausa, ka šūnaktž zaglis atdzyna divi zyrgi, i pi tam obim pazeimis taidys paņ, kaidys jō brōlā zyrgim. A jys nasoka nikō, gaida reita. Reitā agri atskrīn brōlā puika i soka raudōdams: "Dzādzeiņ, šudiņ mūs izzoga zyrgus, da šanīnái pādi daīt i izgaist” A kolps pasoka, lai jys mīreigi īt iz sātu i nasoka nikō. Puika i nūgōja. A tam uradnīkam beja div lobi, lobi zyrgi. Ūtrā vokorā kolps vysu vokora dorbu apdariejš, zyrgu stallā naaizslādz, a atslāgys nūdūd uradnīkam, lai jys dūmōtu, ka stallš aizslāgts. Ap pušnaktim kolps apzavalk lelā kažukā, izīt ōrā, atsasāst zam lūga i sōc sistž pi šybys. Uradnīks izdzierdš dagōja pi lūga i pavaicova. Kolps atsacāja krīviski "ИВАНОВ .” Tod uradnīks sōka vaicōņ pazeimū. Kolps vysys pazeimis izstōstāja, a uradnīks sarakstāja. Uradnīks, dzierdādams sovu zyrgu pazeimis, gon dūmova, ka tī jō zyrgi, bet atsadává iz tō, ka pasaulī daudz zyrgu i var trōpātīs. Tagad kolps pajāmá zapiskys i, nūgōjš iz stalli, izvádá zyrgus i, tūs nūvedš da brōlā, patš tivleņ atsagrīzá atpakaļ i lykōs gulāņ sovā vītā. Reitā jys kai parosti cālās, atnásá zyrgim āšņ i, īgōjš klāvā, apzagrīzá i patš atpakaļ da uradnīka, saceidams, ka zyrgi izzogti. Uradnīks tivleņ ai ļaudim gōja maklātu. Jī dadzyna pādus da kolpa brōlā sātai. Tod uradnīks vaicova, kam jī zyrgus zoguši. A saiminīks sacāja, ka tī zyrgi šō pošā, i par pīrōdiejumu rōdāja izdūtōs zapiskys. Tod uradnīks saprota, kas par dzelu, i sacāja saiminīkam, lai jys nasoka nikō. Tai zyrgi palyka kolpa brōlām,

i pi tam uradņiks kolpam samoksova daudz naudys, lai tik jys nasoka nikō.

3. PŌSOKA PAR CYLVĀKU, KUR PAR KUNGU NAVAR BŪT

Dzeivova vīns bednys cylvāks, pādejōs dīnōs jam jau nabeja kō āst. Jys sadūmovš iņ par ubogu. Vīnu dīnu jys gōja pa ceļu, i pa tū poš ceļu braucá kungs. Kungs braukdams cauri vaicova: "Kur tu tai īsi?" Ubadzenš atsacāja: "Īšu maizeitis laseitu" Tod kungam tyka žāl ubadzená, jys nūdūmova jū padarēt par kungu. I braukdams pa ceļu narošnai izsvīdá iz celá lelu bumažņīku naudys, lai ubadzenš atrostu. A ubogam pa tū laiku īgōja prōtā paīņ oklam, jo jys dūmova: ka maņ vāl ir acš, i tūmār as bādojūs, a kai to tī dzeivoj, kuri okly. I jys, aizmīdzš acš, sōka iņ kaidu gobolu i tai pagōja cauri naudys bumažņīkam. Tod kungs sazadusmova i, atgrīšš zyrgu atpakaļ, pajámá bumažņīku. Braukdams tōļōk jys dūmova: "Varbūt itam cylvākam Dīvs ir nūlicš būt par ubogu — as nūsvīžu naudu, a jam īgōja prōtā pabūt par oklu".

4. PŌSOKA PAR SĪVU KŌVIEJIM

Vīnam tāvam beja maita. Da jai braucá vysaidi svōti: bogoti, bedni, skaisti, naskaisti, a jei, kai bȳdama bogota tāva maita, gaidĳa tik tōļōk. Vīnu dīnu da jai atbraucá bogots i skaists jauničš, pi tō jei ai vysu prīcu apsūlĳa iņ. Jauniči aizdzārá aizdzȳrys i braukdami pascĳa, lai ūtrā dīnā jei salosa vysys sovus pīdarumus i brauc vītys apzavārt. Jī aizbraucá, dagaidiejusá ūtrys dīnys, braucá vītys apzavārt i jaunivá. Jei salyka vysys sovys drābis i cytu montu, i braucá ai kučeri iz nūlyktū vītu. Dabraukusá jau patyvu nu jauniča mōjom, jei, kučeram lyka pagaidāt, a poša kōjom nūgōja da jauniča sĳtai. Ap sĳtu vysapleik beja upá i tik vīns tyłts, i iz tyłta sunš, kurs svešus ļaudš laidá vydā, a ōrā nalaidá. Jei pōrgōja par tyłtu, sunš jōs naaiztyka. Īgōjusá pyrmijā ustobā, jei ĳraudzĳa brīsmeiģi daudz vysaidu drābju, tod ĳgōjusá ūtrā ĳraudzĳa daudz vysaidu sudobra lītu, ĳgōjusá trešā atroda pylnus traukus pībārtus ai zalta gradzynim. I ĳgōjusá catūrtā ĳraudzĳa beņči i iz tō ciervš, aplaisteits ai ašni. Tagad jei saprota, nu kō tōs vysys bogoteibys i, pagōjusá drusku tōļōk, ĳraudzĳa pogrobu. Attaisiejusá pogrobu, jei ĳraudzĳa daudz maitu: cyta bez golvys, cyta bez rūkys voi kōjis, cyta pa pusái pōrģrīzta, a vīna beja ai atcierstu pierstu, tei vāl beja pi dzeiveibys. Nūzabeidusá jei jau gribĳa bĳģt pacel, a izdzierdusá, ka saskanĳa zvoni, jei, lai nūzaglobōģ, paskrĳa zam gultys. Pec nagara laicena ĳvādá div jaunys maitys i, nūvyłkuši vysys drābis, vaicova, kaidys smiertš grybūtš: voi vīglōs, voi gryutōs. Tagad razboiniki vīnu pōrģrīzā ai zvōdģi, a ūtru pōrciertā ai

ciervi. Vīnai navarāja nūmaukt nu piersta gradzyna, tod jī atciertá pierstu, i gradzyns ai vysu pierstu paskrāja zam tōs gultys, kur beja nūzaglobōjusās tei maita. Vīns razboinīks gribāja jau leist zam gultys pec gradzyna, a cyti sacāja, ka izvilšķūtš pāčōk. Maita, gulādama zam gultys, jau beja apmyrusá, ka jī runova, voi leiš tagad, voi pāčōk, bet par laimi atlyka pāčōk, i vysy nūgōja gulātu. Maita tagad bīt i izbāgusá, a tymā gultā, zam kurōs jei gulāja, atsagula vīns razboinīks i pi gultys pīsāja suneiti. Jei jau, dziedādama, ka razboinīki aizmyguši krōc, gribāja cāltis i bāgt, bet tikkū pazakustynova, i aizarāja suneitš, bet par laimi razboinīks tik saklīdzá iz suneiša i otkon gulāja. Kod jī aizmyga, tod jei otkon taisājās bāgt, a suneitš otkon aizarāja, i razboinīks tik saklīdzá iz suneiša i gulāja tōļōk. Tod piedeigi maita padūmova, ka var jī cāltis i meklāt pierstená i jū atrass, tod jei pajámá pierstēni i skrāja nu vysa spāka pa durovom ōrā. Razboinīki, izdzierduši suneiša rīšonu i jōs skrīšonu, tryukōs i pakaļ. A maita, rádžādama, ka sunš nalaisš par tyltu, jei dává i pōrmōvá par upi i da kučeram. Kučerš dreizōk apgrīzá zyrgu i da sātai, a razboinīki i palyka nadadzynuši. Razboinīki, dūmōdami, ka tá beja kaidš zaglis, gaidāja, gaidāja atejūt maitu, pi kurōs jī beja vakar svōtūs, bet nasagaidiejuši, ūtrā dīnā braucá pec jaunivis pakaļ. A maita nūbāgusá vysu izstōstāja tāvam, i tāvs, zynōdams, ka jī atbraukš pakaļ, salasāja daudz ļaužu, lai razboinīkus nūsisš, ka jī atbraukš. Kod razboinīki atbraucá i sōka jau āst i dzárt, maita īsōka stōstāt vakar dīnys nūtykumu, saceidama, ka šei šūnakš taidu sapynu redziejusá. Kū jei gabalēni pastōsta, tū razboinīki vys pazaver vīns iz ūtra i soka: "Kai řaizá kai pi

mýsu.” Beidzūt jei sōka stōstāt par maitys piersteni, kuru razboinīki ciertuši ai vysu gradzynu nūst, i beidzūt parōdāja tū piersteni. Tod razboinīki saprota, kas par litu i dāvā bāgļ pa lūgim ōrā, a aiz lūgim stōvāja salaseiti ļaudš i ai vāzom nūsyta razboinīkus.

5. PAR VACU NAUDU

Vīns saiminīks atradš vacu naudu i, lai izzynōt, kas par tōs naudys izjimšonu jōdūd, jys nakti ap pušnaktš nūgōjš iz tū vītu i klausīs. Kai ŗaizá pošōs pušnaktīs beja dzierzams nu zam zámis bolss: " Kas itū naudu gryb pajimļ, tys lai vītā atdūd cylvāku, ai dzimšonys zeimi iz kokla.” Tagad tys saiminīks vysys pyulis pīlyka, lai tik atrastš taidu cylvāku: jys kotru celá gōjieji laidá iz naktš mōju i kurynova pierti, lai tik atrastš cylvāku ai dzimšonys zeimi iz kokla. Vīnu dīnu īgōja pi jūs jauna maita i prosōs iz naktš mōjom. Tī lobprōt īlaidá i tivleņ aizkiura pierti i lyudzá celá gōjieji iz pierti. Piertī mozgojūtīs, saimineica īraudzāja, ka tai dzimšonys zeimá iz kokla. Jei tivleņ apzavylka i atgōjusá iz sātu stōstāja veiram, ka tei maita eseit ai dzimšonys zeimi iz kokla. Tod saiminīks sōka pīrunōt, kap maita palyktu pi jūs par kolpyuni. Tei pret lobu samoksu apsūlājās paliktš. Pec kaidys nedelis saiminīks nūdūmova kolpyuni kautš, lai dreizōk dabōt naudys. Kod jau saiminīks paziņova, ka kauškys, kolpyuná vysaidi prasājās, lai jū palaiž dzeivu, a saiminīka navarāja pōrrunōt. Vīnu nakti jys nūkova

kolpyuni, izroka kotlu naudys, naudu izbārā i jōs vītā kotlā salyka nūkautōs maitys mīsu.

6. PŌSOKA PAR DIVIM BRŌLIM

Vīnam tāvam beja divi dāly. Pec tāva smiertš jī izadalāja i dzeivova kotrys sovā saimī. Vīnu ņaizi jaunōkam brōlām aizvajdzāja naudys, par kū sōlá nūpierķt. Jys zynōdams, ka brōļš jam naatsacās, nūgōja da brōlá pazičēitu naudys. Brōļš jam i īdává, bet gaida vīnu nedeli, gaida ūtru — brōļš kai naatnas naudys, tai naatnas. Tod jys nūgōja da brōlá pec naudys patš, a brōļš atsacāja, ka šys naudu patš reitu atnesskys. Tagad brōļš nūgōja iz sātu i gaida, kod brōļš atnásš naudu. A brōļš par naudys atdūšonu i nadūmoj. Jys pascāja bōbai, lai jei jū apsadz ai boltu pologu i, kod atīš brōļš, lai jei soka, ka saiminīks nūmirš. Bōba vysu padarāja. Kod atgōja vacōkīs brōļš pec naudys, jaunōkō brōlá sīva sacāja, ka veirs nūmirš. "Kur jys gul? As nūišu par jū koč "tāvs mýsu" nūskaiteišu!" sacāja vacōkīs brōļš. A pa tū laiku tam klietī īzagribāja peipāt, i jys peipādams namanāja, kai klietī īgōja brōļš. I jys, īraudziejš, ka pi jū stōv brōļš, svīdá peipi zámī i gul par nadzeivu. A brōļš, rādzādams, ka jys dzeivs, īsaucās: "A, brōleit, kod tu maņ grošu atdūsi? Tova bōba sacāja, ka tu nadzeivs, a tu dzeivs!" "Beju nūmirš, a aizagribāja papeipāt i atsadzeivynovu; naudys, brōleit, pagaidi, tū as tāv reit samoksōšu." Brōļš gaida. Ūtrā dīnā veirs pasoka sīvai, lai jei jū

nūvad iz kopim i drusku apber ai smiļķtim, a, lai b̄ytu pa kū pyustīs, tod lai izlīk iz mutis skrytulá mauli. Bōba vysu izdarāja. Brōļš gaida, gaida, kod jam atnásš naudu, i, navarādams sagaidāt, īt otkon pec naudys. A bōba jau aiz laika aizīt priškā i soka, ka veirs nūmirš i paglobōts. Tod brōļš soka, " Kur jys ir vedekleņ? As īšu par jū palyugšu Dīva!" "Áj tī iz kopu, kur redzeisi iz dūbis izlyktu mauli, tī jys i b̄yš. Maņ nabeja krysta i deļ tō, cikom b̄yš krysts, izlyku mauli." Brōļš nūit iz kopim i atrūn dūbi ai mauli, a zynōdams, ka brōļš dzeivs, jys sōka maurōt vierša bolsā i zāmi kašt. A gulātōjs, beidamīs, kap viersš naaizbārtu maulis ai smiļķtim, tryukōs kōjōs i klīgṭ: " Tpruc, bylá, tpruc." A brōļš tivleņ i vaicoj: "A, brōleit, kod tu maņ naudu atdūsi? Tova bōba sacāja, ka tu nūmirš, a tu dzeivs." "Beju nūmirš, a tyka baist, kap viersš naaizbārtu dūbis ai smiļķtim, i pīzacieļu; a naudu as tāv samoksōšu reit." Vacōkīs brōļš beja ai mīru, i obi ŗaizī atgōja iz sātu. Tagad veirs sacāja sīvai: "Ka atīš pec groša, tu pasok, ka veirs guļ kapleicā šķierstā," i patš nūgōja iz kapleicu i atsagula šķierstā.

Brōļš reitā gaida, gaida, kod jam atnásš naudu, i navarādams sagaidāt, gōja patš pakaļ. A brōlā sīva sād raudōdama, ka veirs nūmirš, i, kod īgōja dīvers, jei sacāja: "Ka gryb brōli rādžāt, tod áj iz kapleicu i jū atrassi šķierstā." Brōļš nūgōja, a cikom jys pa šķierstu mekliejš brōlā, verās, ka razboinīki saájūts. Jys, nazynōdams, kur nūzaglobōt, īleidš vīnā tukšā šķierstā. Razboinīki sagōja i sōka dalāt montu, a vīns gobols palyka iz vysim, i nikai navarāja izdalāt. Tod vīns razboinīks soka: "Kurs itū šķierstu ai vīnu ciertīni pōrciersš,

tam i tei nauda." Bet obi brōli, narádzādami iz kurō šķiersta rōdāja, beidōs, kap jūs napōrcierstu, i tryukušīs soka klīgť: "Nabašņiki, nabašņiki celitās, jau jī sōkš mēs cieršť ai ciervim!" A razboinīki nūzabeiduši nūbāga i naudu atstōja.

7. PAR VACU NAUDU

Vīnam puišam laimājās atrastť vacu naudu, i jys tū pajāmá, naizpīldiejš zynoma nūteikuma. Pec nedelis jam sōka sōpātť vysy kauly i īpaši rūkys: dūmōtim, ka kas lauž ōrā. Jys vys cītá i nascāja nikō, a vāļ pec nedelis jam sarōvá vysys rūkys i kōjis vīnā vītā i jys jau nabūtť ilgōk dzeivovš, ka nabūtť dazagōdovš, ka jys izjāmá naudu. Tod jys apsūlāja naudu atdūtť atpakaļ, jo tik izaveselās, i tivleņ pec tō tyka vasals. I salasiejš naudu jau gōja iz vīlcīni, lai nūbraukť i atdūtť, jo jys naudu beja atradš vairōk symtu verstu tōļ. A tá jū kaut kas sagiva i nūnásá stuņdis laikā da tai vītai, i jys, atlicš naudu, braucá iz sātu, kur ai vīlcīni vajdzāja braukť vairōkys dīnys.

Saturs

Būrtneica Nr. 1

19. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

*Šū pōsoku stōstāja Sylajōņu pog. Guļānu sādžys A.Belka
80 g.v. vācinā, agrōk dzeivova Puša draudzī Vōcīšu sādžā.*

20. PŌSOKA PAR DZEDU, BABU I JŪS VUŠKEŅOM

*Pōsoku stōstāja K.Kokaļ Sylajōņu pogosta Guļānu sādžā.
Pōsoka dzierdeita Rozentovys pogostā.*

21. PŌSOKA PAR VALNYM

Pōsoku stōstāja G.Kokaļ Sylajōņu pogosta Guļānu sādžā, 24 g.v.

Būrtneica Nr. 3

61. VĪNAM TĀVAM

*Pōsoku stōstāja Guļānu sādžys sīvītā Z.Otikova 50 g.v.
agrōk dzeivovusā Ūšpeļņiku sādžā.*

62. PŌSOKA PAR VALNĪNI

*Pōsoku stōstāja I.Piruška Sylajōņu pogosta
Guļānu sādžys sīvītā 60 g.v.*

63. PŌSOKA PAR BŌRINEITI

64. PŌSOKA PAR LŌČU VODŌTŌJU - ANDRIVU

*Šōs pōsokys stōstāja K.Kokaļ 48 g.v. Sylajōņu pogosta Guļānu
sādžā. Agrōk dzeivovusā Rozentovys pogosta Miškōnu sādžā.*

65. PŌSOKA PAR ZALTA DAGUNU

Būrtneica Nr. 4

2. PŌSOKA PAR VALNU, KURS AIZNÁSÁ BĀRNU

3. PŌSOKA PAR VACU NAUDU

Šōs pōsokys stōstāja K.Kokaļs 62 g.v. Sylajōņu pog. Guļānu sādžā.

4. PŌSOKA PAR ŠUTKU DAREITŌJI ANDRIVU

5. PŌSOKA PAR PŌRLŌDĀTŪ PUIŠI
6. PŌSOKA PAR VALNYM — DVĀSEĻU MŪCEITŌJIM
7. PŌSOKA PAR KOLPU - JURI
8. PŌSOKA PAR UBOGU

*PŌsoku stŏstĀja K.Kokal 48 g.v. GuĻĀnu sĀdžĀ Sylajŏņu pogostĀ
PŌsoku dziediejusĀ Rozentovys pogostĀ.*

Bŭrtneica Nr. 5

1. PŌSOKA PAR JEZUPU, SAVERU I JŪS TĀVU
2. PŌSOKA PAR SLĀPKAUNI
3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

*Šŏs trejs pŏsokys stŏstĀja Z.Otikova 60. g. v. GuĻĀnu sĀdžĀ Sylajŏņu
pogostĀ. Agrŏk dzeivŏjusĀ ŪšpeĻņiku sĀdžĀ tymĀpaņ pogostĀ.*

4. PŌSOKA PAR STYMBYNU
5. PŌSOKA PAR VACU NAUDU
6. PŌSOKA PAR ZYRGU, KURS NADZEIVS STAIGOVŠ
- 6A. PŌSOKA PAR PRACIVNŪ SĪVU

*Pŏsokys stŏstĀja A. Kokals 62 g.v. Sylajŏņu pogosta GuĻĀnu sĀdžĀ.,
kur ari pastŏveigi dzeivŏjš.*

7. PAR VACU NAUDU
8. PŌSOKA PAR GARŪ PUPU

Bŭrtneica Nr. 2

1. PŌSOKA PAR PLITKENI
2. PŌSOKA PAR VĀCEITI
3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM
4. PŌSOKA PAR RAZBOINĪKU
5. PŌSOKA PAR VALNA "SĪVU"
6. PŌSOKA PAR VYLKIM

7. PAR VACU NAUDU

*Vysys šos pūsokys stōstāja: Sylajōņu pog. Gulānu sād. 62 g.v.
pilsūnš Ontōns Kokaļs, kur ari pastōveigi dzeivovš*

Būrtneica Nr. 3

1. PŌSOKA PAR KAČĒITI I GAILEITI
2. PŌSOKA PAR ČYGANU
3. PŌSOKA PAR BŌRINEITI
4. PŌSOKA PAR MELI UBOGU
5. PŌSOKA PAR ŽYDU I KARAVEIRU
6. PŌSOKA PAR BREMENIS DZĪDŌTŌJIM
7. PŌSOKA PAR BOLTŪ KĀVI

*Vysys šos septeinys pōsokys stōstāja 18 g. vacs Stanislavs Otikovs,
a jys tōs dzierdāja nu 65 g.v. Savera Otikova.
Pastōveiga dzeivis vīta Sylajōņu pogosta Gulānu sādžā.*

8. PŌSOKA PAR CIERVA KŌTA ZUPU
9. PŌSOKA PAR LOBU ZAGLI

Stōstāja G.Kokaļ 24 g.v. Sylajōņu pogostā Gulānu sādžā.

Būrtneica Nr. 4

1. VACĪS SOLDOTS
2. PŌSOKA PAR SMELAKU
3. PŌSOKA PAR TREJIM BRŌLIM

Stōstāja Pōvuls Šlīvka 50 g.v. Sylajōņu pogosta Gulānu sādžā.

4. PŌSOKA PAR UBOGU

Būrtneica Nr. 5

26. PŌSOKA PAR NABAŠNĪKIM

*Pōsoku stōstāja Ontōns Kokaļ
62 g.v. Sylajōņu pogosta Gulānu sādžā.*

27. PŌSOKA PAR VACŪ SOLDOTU

28. PŌSOKA PAR BRŌLI I MŌSU

Pŏsokys Nr. 1

2. PŌSOKA PAR URADNĪKU

Stŏstāja Jŏns Otikovs, Sylajŏņu pog. Guļānu sād.

3. PŌSOKA PAR CYLVĀKU, KUR PAR KUNGU NAVAR BŪT

4. PŌSOKA PAR SĪVU KŌVIEJIM

5. PAR VACU NAUDU

6. PŌSOKA PAR DIVIM BRŌLIM

7. PAR VACU NAUDU

Vysys šŏs tradicejis stŏstāja Jŏns Belka.

Sylajŏņu pog. Guļānu sad. 42 g.v.